

Den Europæiske Unions Tidende

C 102 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

2. april 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

III Forberedende retsakter

RÅDET

2011/C 102 E/01

Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 7/2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af forordning (EF) nr. 1924/2006 og forordning (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af direktiv 87/250/EØF, 90/496/EØF, 1999/10/EF, 2000/13/EF, 2002/67/EF, 2008/5/EF og forordning (EF) nr. 608/2004

Vedtaget af Rådet den 21. februar 2011 ⁽¹⁾ 1

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 7/2011

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af forordning (EF) nr. 1924/2006 og forordning (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af direktiv 87/250/EØF, 90/496/EØF, 1999/10/EF, 2000/13/EF, 2002/67/EF, 2008/5/EF og forordning (EF) nr. 608/2004

Vedtaget af Rådet den 21. februar 2011

(EØS-relevant tekst)

(2011/C 102 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 169 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved foranstaltninger, som den vedtager i henhold til artikel 114.
- (2) Den frie bevægelighed for sikre og sunde fødevarer er et afgørende aspekt af det indre marked og bidrager i høj grad til beskyttelsen af borgernes sundhed og velvære og af deres sociale og økonomiske interesser.
- (3) For at opnå et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og garantere deres ret til information bør der sikres hensigtsmæssig forbrugeroplysning om de fødevarer, de indtager. Forbrugernes valg kan bl.a. påvirkes af sundhedsmæssige, økonomiske, miljømæssige, sociale og etiske betragtninger.
- (4) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle prin-

cipper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ⁽³⁾ er det et generelt princip for fødevarelovgivningen, at den skal give forbrugerne grundlag for at træffe informerede valg med hensyn til de fødevarer, de indtager, og hindre enhver praksis, som kan vildlede forbrugerne.

- (5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽⁴⁾ omfatter visse aspekter vedrørende forbrugeroplysninger, navnlig for at hindre vildledende handlinger og vildledende udeladelser af oplysninger. De generelle principper om urimelig handelspraksis bør suppleres med særlige bestemmelser om fødevareinformation til forbrugerne.
- (6) EU-bestemmelserne om mærkning af alle fødevarer er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽⁵⁾. De fleste af bestemmelserne i nævnte direktiv stammer fra 1978 og bør derfor opdateres.
- (7) Ved Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler ⁽⁶⁾ er der fastsat bestemmelser om indholdet og udformningen af på færdigpakkede fødevarer. I henhold til disse bestemmelser er det frivilligt at angive oplysninger om det

⁽¹⁾ EUT C 77 af 31.3.2009, s. 81.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.6.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets førstebehandlingsholdning af 21. februar 2011. Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

⁽³⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40.

ernæringsmæssige indhold, medmindre fødevarer er omfattet af en ernæringsanprisning. De fleste af bestemmelserne i nævnte direktiv stammer fra 1990 og bør derfor opdateres.

- (8) De generelle mærkningskrav er suppleret med en række bestemmelser, der gælder for alle fødevarer under særlige omstændigheder eller for bestemte fødevarekategorier. Desuden findes der en række særregler, der gælder for specifikke fødevarer.
- (9) De oprindelige målsætninger og centrale elementer i de eksisterende mærkningsbestemmelser er ganske vist stadig gældende, men det er nødvendigt at strømline dem for at sikre lettere efterlevelse og større klarhed for interessenterne og for at modernisere dem, så der tages hensyn til ny udvikling vedrørende fødevareinformation.
- (10) Offentligheden interesserer sig for sammenhængen mellem kost og sundhed og for valget af en passende kost svarende til den enkeltes behov. I Kommissionens hvidbog af 30. maj 2007 om en EU-strategi om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme («Kommissionens hvidbog») blev der peget på, at næringsdeklaration er et vigtigt redskab til at oplyse forbrugerne om fødevarernes sammensætning og til at hjælpe dem til at træffe informerede valg. I Kommissionens meddelelse af 13. marts 2007 om »EU-strategien for forbrugerpolitikken 2007-2013 — stærkere forbrugere, højere forbrugervelfærd og effektiv forbrugerbeskyttelse« understreges det, at det er af afgørende betydning for såvel en effektiv konkurrence som forbrugernes velfærd, at forbrugerne har mulighed for at træffe informerede valg. Kendskab til de grundlæggende ernæringsprincipper og passende oplysninger om det ernæringsmæssige indhold på fødevarer vil gøre det betydeligt lettere for forbrugeren at træffe et informeret valg.
- (11) For at styrke retssikkerheden og sikre forenkling og konsekvent håndhævelse bør direktiv 90/496/EØF og 2000/13/EF ophæves og afløses af én forordning, der sikrer retssikkerhed for såvel forbrugerne som erhvervslivet og mindsker den administrative byrde.
- (12) Af klarhedshensyn bør andre horisontale retsakter ophæves og indarbejdes i denne forordning; det drejer sig om Kommissionens direktiv 87/250/EØF af 15. april 1987 om angivelse af alkoholindholdet i volumen ved mærkning af alkoholholdige drikkevarer bestemt til den endelige forbruger⁽¹⁾, Kommissionens direktiv 1999/10/EF af 8. marts 1999 om undtagelser fra bestemmelserne i artikel 7 i Rådets direktiv 79/112/EØF, for så vidt angår mærkning af

levnedsmidler⁽²⁾, Kommissionens direktiv 2002/67/EF af 18. juli 2002 om mærkning af levnedsmidler, der indeholder kinin, og levnedsmidler, der indeholder koffein⁽³⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 af 31. marts 2004 om mærkning af fødevarer eller fødevareingredienser tilsat phytosteroler, phytosterolestere, phytosteranoler og/eller phytosteranolestere⁽⁴⁾ og Kommissionens direktiv 2008/5/EF af 30. januar 2008 om angivelse på mærkningen af bestemte levnedsmidler af andre obligatoriske oplysninger end dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF⁽⁵⁾.

- (13) Det er nødvendigt at fastsætte fælles definitioner, principper, krav og procedurer, så der opstilles klare rammer og et fælles grundlag for Unionens og medlemsstaternes foranstaltninger vedrørende fødevareinformation.
- (14) For at anlægge en samlet og udviklingsorienteret synsvinkel i forhold til oplysninger til forbrugerne om de fødevarer, de indtager, bør der være en bred definition af fødevareinformationslovgivning, der omfatter såvel generelle som særlige bestemmelser, og en bred definition af fødevareinformation, der også omfatter oplysninger, der gives på andre måder end via etiketten.
- (15) EU-bestemmelserne bør kun gælde for virksomheder, hvis aktiviteter indebærer en vis kontinuitet og en vis grad af organisation. Aktiviteter som privatpersoners lejlighedsvis håndtering, servering og salg af fødevarer i forbindelse med f.eks. velgørenhedsarrangementer eller byfester og lokale møder bør ikke høre under denne forordnings anvendelsesområde.
- (16) Fødevareinformationslovgivningen bør være tilstrækkelig fleksibel til at kunne følge nye informationskrav fra forbrugere og sikre en balance mellem beskyttelsen af det indre marked og forskellene i forbrugernes opfattelse i medlemsstaterne.
- (17) Den primære begrundelse for at kræve obligatorisk fødevareinformation bør være ønsket om at sætte forbrugerne i stand til at identificere en fødevare og anvende den på passende vis og at træffe valg, der passer til deres individuelle kostbehov. Med dette formål bør lederne af fødevarevirksomheder lette tilgængeligheden af denne information for personer med svækket syn.
- (18) For at fødevareinformationslovgivningen kan tilpasse sig til ændringer i forbrugernes informationsbehov, bør det, når det overvejes, om der er behov for obligatorisk

⁽¹⁾ EFT L 113 af 30.4.1987, s. 57.

⁽²⁾ EFT L 69 af 16.3.1999, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 191 af 19.7.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT L 97 af 1.4.2004, s. 44.

⁽⁵⁾ EUT L 27 af 31.1. 2008, s. 12.

fødevareinformation, også tages hensyn til den åbenlyse interesse, flertallet af forbrugerne har i, at visse oplysninger videregives.

- (19) Der bør dog kun kræves ny obligatorisk fødevareinformation, hvis det er nødvendigt og i overensstemmelse med nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og princippet om bæredygtighed.
- (20) Lovgivningen om fødevareinformation bør omfatte forbud mod at vildlede forbrugerne, navnlig hvad angår fødevarens karakteristika, virkninger eller egenskaber, eller at tillægge fødevarerne medicinske egenskaber. For at være effektivt skal dette forbud også omfatte reklame og præsentationsmåde for fødevarer.
- (21) For at forhindre en opsplitning af bestemmelserne om fødevarevirksomhedsledningens ansvar med hensyn til fødevareinformation bør fødevarevirksomhedsledningens ansvar på dette område afklares. Denne afklaring bør være i overensstemmelse med ansvarsfordelingen i forhold til forbrugeren, jf. artikel 17 i forordning (EF) nr. 178/2002.
- (22) Der bør opstilles en liste over alle obligatoriske oplysninger, der principielt skal gives for alle fødevarer bestemt til den endelige forbruger og storkøkkener. Listen bør fortsat omfatte de oplysninger, der allerede kræves i henhold til de eksisterende bestemmelser, idet det generelt opfattes som et værdifuldt regelsæt for forbrugeroplysning.
- (23) For at tage hensyn til ændringer og udviklingen på området for fødevareinformation bør der fastsættes bestemmelser, der giver Kommissionen beføjelser til at fastsætte bestemmelser om, hvordan visse oplysninger kan gives på alternative måder. Høring af interessenter bør lette rettidige og målrettede ændringer af krav til fødevareinformation.
- (24) Visse ingredienser eller andre stoffer eller produkter (f.eks. tekniske hjælpestoffer), der anvendes ved fremstillingen af fødevarer og stadig findes i dem, forårsager allergier eller intolerans hos forbrugerne, og disse allergier og denne intolerans udgør i visse tilfælde en helbredsrisiko for de berørte personer. Det er vigtigt, at der gives oplysninger om forekomst af fødevaretilsætningsstoffer, tekniske hjælpestoffer og andre stoffer, som kan fremkalde allergier eller intolerans, for at forbrugere, der lider af fødevareallergi eller -intolerans, kan træffe informerede og sikre valg.
- (25) Etiketter på fødevarer bør være tydelige og forståelige, så de kan hjælpe forbrugere med at træffe mere kvalificerede valg af fødevarer og kost. Undersøgelser har vist, at læselighed er vigtig for, at mærkningsoplysninger bedst

muligt kan påvirke læseren, og at lille skrift er en af hovedårsagerne til forbrugernes utilfredshed med fødevareetiketter. Der bør imidlertid anlægges en samlet tilgang for at tage hensyn til at alle aspekter vedrørende læselighed.

- (26) For at sikre, at der gives fødevareinformation, er det nødvendigt at medtage alle måder, forbrugere får fødevarer på, herunder salg af fødevarer ved fjernkommunikation. Selv om det er klart, at fødevarer, der leveres via fjernsalg, bør opfylde samme informationskrav som fødevarer, der sælges i butikker, er det nødvendigt at gøre det klart, at den relevante obligatoriske fødevareinformation i sådanne tilfælde også skal være til rådighed, inden købet afsluttes.
- (27) For at give forbrugerne den fødevareinformation, der er nødvendig for, at der kan træffes et informeret valg, bør alkoholholdige blandede drikkevarer, forsynes med oplysninger om ingredienserne.
- (28) Det er også vigtigt, at forbrugerne får oplysninger om andre alkoholholdige drikkevarer. Der findes allerede særlige EU-bestemmelser om mærkning af vin. Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾ fastsætter bestemmelser, der sikrer, at forbrugerne er beskyttet og korrekt informeret. Derfor bør vin indtil videre undtages fra kravet om obligatorisk angivelse af ingredienslisten og en næringsdeklaration. På samme måde sikres forbrugerbeskyttelsen for så vidt angår visse alkoholholdige drikkevarer gennem Rådets forordning (EØF) nr.1601/91 af 10. juni 1991 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter ⁽²⁾ og gennem Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr.110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus ⁽³⁾. Samme undtagelse bør derfor gælde for drikkevarer, som er omfattet af disse to forordninger.
- (29) Det er nødvendigt, at drikkevarer, som er sammenlignelige med vin, aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer, aromatiserede cocktails af vinprodukter og alkoholholdige drikkevarer, behandles på samme måde, og at det sikres, at de samme fødevareinformationslovgivningskrav finder anvendelse på disse drikkevarer. Undtagelsen fra kravet om obligatorisk angivelse af ingredienslisten og en næringsdeklaration bør også gælde for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, der er fremstillet ved gæring af frugter eller grøntsager, mjød og alle typer øl.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.

- (30) Kommissionen bør imidlertid aflægge rapport fem år efter denne forordnings ikrafttræden, om visse kategorier af drikkevarer bør undtages, navnlig fra at angive information om energiværdi, og anføre begrundelserne for eventuelle undtagelser under hensyntagen til behovet for at sikre sammenhæng med andre relevante EU-politikker. Kommissionen kan også om nødvendigt foreslå specifikke krav i forbindelse med denne forordning.
- (31) Angivelse af en fødevarers oprindelsesland eller herkomststed bør angives i de tilfælde, hvor undladelse heraf ville kunne vildlede forbrugerne med hensyn til fødevarens virkelige oprindelsesland eller herkomststed. Angivelse af oprindelsesland eller herkomststed bør altid ske på en sådan måde, at forbrugeren ikke vildledes, og på grundlag af klare kriterier, der sikrer lige vilkår for erhvervslivet og gør det lettere for forbrugerne at forstå oplysningerne om en fødevarers oprindelsesland eller herkomststed. Sådanne kriterier bør ikke gælde for oplysninger om fødevarerivsomslederens navn og adresse.
- (32) I nogle tilfælde ønsker ledere af fødevarerivsomsheder måske på frivillig basis at anføre en fødevarers oprindelse for at henlede forbrugernes opmærksomhed på deres produkts kvaliteter. Sådanne angivelser bør ligeledes være i overensstemmelse med harmoniserede kriterier.
- (33) Angivelse af oprindelse er i øjeblikket obligatorisk for oksekød og oksekødsprodukter⁽¹⁾ i Unionen efter krisen i forbindelse med bovin spongiform encephalopati, hvilket har skabt forventninger hos forbrugerne. Kommissionens konsekvensanalyse bekræfter, at køds oprindelse synes at være af stor betydning for forbrugerne. Der findes andre typer kød, som der er et stort forbrug af i Unionen, f.eks. svin, får, geder og fjerkræ. Det er derfor hensigtsmæssigt at pålægge obligatorisk angivelse af disse produkters oprindelse. De specifikke oprindelseskrav kan variere fra en type kød til en anden afhængigt af dyreartens kendetegn. Det er hensigtsmæssigt via gennemførelsesbestemmelser at sørge for fastlæggelse af obligatoriske krav, der kan variere fra en type kød til en anden, under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og fødevarerivsomslederens og håndhævelsesmyndigheders administrative byrde.
- (34) Obligatoriske oprindelsesbestemmelser er blevet udviklet på basis af vertikale tilgange, f.eks. for honning⁽²⁾, frugt og grøntsager⁽³⁾, fisk⁽⁴⁾, oksekød og oksekødsprodukter⁽⁵⁾ og olivenolie⁽⁶⁾. Der er behov for at undersøge muligheden for at udvide den obligatoriske oprindelsesmærkning til andre fødevarer. Det er derfor passende at anmode Kommissionen om at udarbejde rapporter, som omfatter følgende fødevarer: andre typer kød end okse-, svine-, fåre- og gedekød samt fjerkræ, mælk, mælk anvendt som ingrediens i mejeriprodukter, kød anvendt som ingrediens, uforarbejdede fødevarer, fødevarer bestående af én enkelt ingrediens og ingredienser, som udgør over 50 % af en fødevare. Eftersom mælk er et af de produkter, hvor angivelse af oprindelse er af særlig interesse, bør Kommissionens rapport om dette produkt snarest muligt gøres tilgængelig. Ud fra sådanne rapporters konklusioner kan Kommissionen fremsætte forslag til ændring af de relevante EU-bestemmelser eller tage nye initiativer, hvor dette anses for passende, på et sektorspecifikt grundlag.
- (35) Unionens ikke-præferenceoprindelsesregler er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽⁷⁾ og gennemførelsesbestemmelserne dertil i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽⁸⁾. Oprindelseslandet bør fastslås på grundlag af disse regler, som ledere af fødevarerivsomsheder og forvaltninger kender godt, og gennemførelsen forventes dermed at blive lettere.
- (36) En fødevarers næringsdeklaration omfatter oplysninger om forekomsten af energi og visse næringsstoffer i fødevarer. Obligatoriske oplysninger om det ernæringsmæssige indhold bør medvirke til, at der træffes foranstaltninger med henblik på oplysning af offentligheden om ernæringssspørgsmål, og understøtte et informeret valg af fødevarer.
- (37) I Kommissionens hvidbog blev der peget på visse næringslementer af betydning for folkesundheden, f.eks. mættet fedt, sukker og natrium. Kravene vedrørende obligatoriske oplysninger om det ernæringsmæssige indhold bør derfor tage sådanne elementer i betragtning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning (EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager (EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22).

⁽⁵⁾ Forordning (EF) nr. 1760/2000.

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1019/2002 af 13. juni 2002 om handelsnormer for olivenolie (EFT L 155 af 14.6.2002, s. 27).

⁽⁷⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

- (38) Eftersom et af målene for denne forordning består i at tilvejebringe et grundlag for, at den endelige forbruger kan træffe et informeret valg, er det i den forbindelse vigtigt at sikre, at den endelige forbruger har let ved at forstå oplysningerne på mærkningen. Det er derfor hensigtsmæssigt at bruge betegnelsen »salt« på mærkningen i stedet for den tilsvarende betegnelse for næringsstoffet, »natrium«.
- (39) Forbrugerne er generelt ikke klar over alkoholholdige drikkevarers potentielle bidrag til deres kost som helhed. Det bør derfor sikres, at der gives oplysninger om næringsstofindholdet af især blandede alkoholholdige drikkevarer.
- (40) Af hensyn til konsekvensen og sammenhængen i EU-retten bør frivillig angivelse af ernærings- eller sundhedsanprisninger på fødevarers etiketter ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer ⁽¹⁾.
- (41) For at undgå unødvendige byrder for erhvervslivet bør visse kategorier af fødevarer, der er uforarbejdede, eller hvor oplysninger om det ernæringsmæssige indhold ikke er afgørende for forbrugernes valg, undtages fra kravet om obligatorisk næringsdeklaration, medmindre sådanne oplysninger kræves i henhold til andre EU-bestemmelser.
- (42) For at den givne information kan tiltrække sig gennemsnitsforbrugerens opmærksomhed og tjene det oplysningsformål, med hvilket den indføres, samt i betragtning af det eksisterende kendskab til ernæringsspørgsmål bør oplysningerne om det ernæringsmæssige indhold være enkle og letforståelige. At oplysningerne om det ernæringsmæssige indhold findes delvis på »forsiden af pakken« og delvis på bagsiden af pakken, vil kunne forvirre forbrugerne. Næringsdeklarationen bør derfor findes i det samme synsfelt. Derudover kan nogle af oplysningerne på frivilligt grundlag gentages for eksempel »på forsiden af pakken«. Et frit valg med hensyn til, hvilke oplysninger der kan gentages, vil kunne forvirre forbrugerne. Det er derfor nødvendigt at præcisere, hvilke oplysninger der kan gentages, for at sikre, at forbrugerne nemt kan se de væsentlige oplysninger om det ernæringsmæssige indhold, når de køber fødevarer.
- (43) For at tilskynde ledere af fødevarevirksomheder til på frivillig basis at tilvejebringe de oplysninger, der er indeholdt i næringsdeklarationen for fødevarer som f.eks. alkoholholdige drikkevarer og ikke-færdigpakkede fødevarer, der kan fritages fra næringsdeklarationen, bør der gives mulighed for kun at deklarere begrænsede elementer af næringsdeklarationen. Det er dog hensigtsmæssigt klart at fastlægge, hvilke oplysninger som kan angives på frivillig basis, for at undgå at vildlede forbrugeren som følge af fødevarevirksomhedsledernes frie valg.
- (44) Der er gjort nylige tiltag i visse medlemsstater og fra visse organisationer i fødevaresektoren med hensyn til, hvordan næringsdeklarationen udtrykkes, dvs. på andre måder end »pr. 100 g/100 ml/portion«, eller med hensyn til dens præsentation ved anvendelse af grafik eller symboler. Sådanne supplerende udtryks- og præsentationsformer kan gøre det lettere for forbrugerne at forstå næringsdeklarationen. Der foreligger dog ikke tilstrækkelig dokumentation fra hele Unionen om, hvordan gennemsnitsforbrugeren forstår og anvender de alternative måder at udtrykke eller præsentere oplysningerne på. Der bør derfor gives mulighed for at udvikle forskellige udtryks- og præsentationsformer på grundlag af kriterier i denne forordning, og Kommissionen bør opfordres til at udarbejde en rapport om anvendelsen af disse udtryks- og præsentationsformer, om deres indvirkning på det indre marked og om hensigtsmæssigheden af yderligere harmonisering.
- (45) Medlemsstaterne bør for at bistå Kommissionen med udarbejdelsen af denne rapport give Kommissionen de relevante oplysninger om anvendelsen af supplerende udtryks- og præsentationsformer for næringsdeklarationen på markedet i deres område. Medlemsstaterne bør for at kunne gøre dette have beføjelse til at anmode de ledere af fødevarevirksomheder, der på deres område bringer fødevarer i omsætning med supplerende udtryks- og præsentationsformer, om at underrette de nationale myndigheder om anvendelsen af sådanne supplerende former og om relevant dokumentation for overholdelse af kravene i denne forordning.
- (46) Der bør sikres en vis ensartethed i udviklingen af supplerende udtryks- og præsentationsformer for næringsdeklarationen. Det er derfor hensigtsmæssigt af fremme løbende udveksling og deling af bedste praksis og erfaringer mellem medlemsstaterne indbyrdes og med Kommissionen og at fremme interessenternes deltagelse i denne udveksling.
- (47) En deklaration i det samme synsfelt om mængderne af næringselementer og sammenlignelige indikatorer i en let genkendelig form med henblik på at muliggøre en vurdering af en fødevares ernæringsmæssige egenskaber bør i sin helhed betragtes som en del af næringsdeklarationen, og den bør ikke behandles som en gruppe af enkeltanprisninger.
- (48) Erfaringerne har vist, at frivillig fødevareinformation i mange tilfælde gør den obligatoriske fødevareinformation mindre klar. Derfor bør der fastsættes kriterier, der skal hjælpe ledere af fødevarevirksomheder og håndhavende myndigheder til at finde den rigtige balance mellem obligatorisk og frivillig fødevareinformation.

⁽¹⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9.

- (49) Medlemsstaterne bør under henvisning til lokale forhold og praktiske omstændigheder fortsat have mulighed for at fastsætte bestemmelser vedrørende oplysninger om ikke-færdigpakkede fødevarer. Skønt forbrugerne kun i begrænset omfang efterspørger andre oplysninger i sådanne tilfælde, anses oplysninger om potentielle allergener for meget vigtige. Der findes dokumentation, der tyder på, at de fleste hændelser som følge af fødevareallergi kan spores tilbage til ikke-færdigpakkede fødevarer. Oplysninger om potentielle allergener bør derfor altid gives til forbrugeren.
- (50) For så vidt angår spørgsmål, der specifikt harmoniseres i denne forordning, bør medlemsstaterne ikke have mulighed for at vedtage nationale bestemmelser, medmindre dette tillades i EU-retten. Denne forordning bør ikke hindre medlemsstaterne i at vedtage nationale bestemmelser vedrørende spørgsmål, der ikke specifikt harmoniseres i den.
- (51) Bestemmelserne om fødevareinformation bør kunne tilpasses hurtigt skiftende sociale, økonomiske og teknologiske forhold.
- (52) For at håndhæve overholdelsen af denne forordning bør medlemsstaterne foretage offentlig kontrol i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾.
- (53) Henvisningerne til direktiv 90/496/EØF i forordning (EF) nr. 1924/2006 og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer ⁽²⁾ bør opdateres for at tage hensyn til denne forordning. Forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (54) Uregelmæssig og hyppig opdatering af fødevareinformationskrav kan pålægge fødevarevirksomheder, især små og mellemstore virksomheder, betydelige administrative byrder. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre, at de foranstaltninger, som Kommissionen måtte vedtage under udøvelse af sine beføjelser i henhold til denne forordning, anvendes fra den samme dag i et givet kalenderår efter en passende overgangsperiode. Det bør tillades at fravige dette princip i hastetilfælde, hvis formålet med den pågældende foranstaltning er at beskytte menneskers sundhed.
- (55) For at sætte lederne af fødevarevirksomheder i stand til at tilpasse mærkningen af deres produkter til de nye krav, der indføres med denne forordning, er det vigtigt at fastsætte passende overgangsperioder for anvendelsen af denne forordning.
- (56) Eftersom der med denne forordning indføres omfattende ændringer af kravene til næringsdeklaration, navnlig ændringer med hensyn til deklarationens indhold, bør det tillades lederne af fødevarevirksomheder at foregribe anvendelsen af denne forordning.
- (57) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (58) Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, for så vidt angår bl.a. angivelse af visse obligatoriske oplysninger på anden måde end på emballagen eller på etiketten, fortegnelsen over fødevarer, hvor angivelse af ingredienslisten kan udelades, revision af listen over stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans, eller listen over næringsstoffer, hvor deklaration er frivillig. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (59) For at sikre ensartede vilkår for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesbestemmelser vedrørende bl.a. en eller flere oplysningers udtryksform ved hjælp af piktoگرامmer eller symboler i stedet for ord eller tal, kontrast mellem de trykte oplysninger og baggrunden, de nærmere enkeltheder vedrørende angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for kød, præcisionen af de deklarerede værdier for næringsdeklarationen eller udtrykket per portion eller per forbrugsenhed i næringsdeklarationen. I henhold til artikel 291 i TEUF skal der på forhånd ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure fastsættes generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Indtil vedtagelsen af denne nye forordning, finder Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾, fortsat anvendelse, bortset fra forskriftsproceduren med kontrol, som ikke finder anvendelse —

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Denne forordning har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelsen af forbrugerne i relation til fødevareinformation, idet der tages hensyn til forskellene i forbrugernes opfattelse og deres informationsbehov, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.

2. Forordningen fastlægger generelle principper, krav og ansvarsfordeling vedrørende fødevareinformation, navnlig mærkning af fødevarer. Den fastsætter midler til at sikre forbrugernes ret til information og procedurer for fødevareinformation, idet der tages hensyn til behovet for, at der er tilstrækkelig fleksibilitet til at reagere over for den fremtidige udvikling og nye oplysningskrav.

3. Denne forordning finder anvendelse på ledere af fødevarevirksomheder i alle led i fødevarekæden, hvor deres aktiviteter vedrører fødevareinformation til forbrugerne. Den finder ligeledes anvendelse på alle fødevarer, der er bestemt til den endelige forbruger, herunder fødevarer, der leveres af storkøkkener, og fødevarer bestemt til levering til storkøkkener.

4. Denne forordning finder anvendelse, medmindre andre mærkningsbestemmelser er fastsat i særlige EU-bestemmelser om bestemte fødevarer.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning gælder følgende definitioner:

- a) definitionerne af »fødevarer«, »fødevarelovgivning«, »fødevarevirksomhed«, »leder af fødevarevirksomhed«, »detailhandel«, »markedsføring« og »endelig forbruger« i artikel 2 og i artikel 3, nr. 1, 2, 3, 7, 8 og 18) i forordning (EF) nr. 178/2002
- b) definitionerne af »forarbejdning«, »uforarbejdede produkter« og »forarbejdede produkter« i artikel 2, stk. 1, litra m), n) og o), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne ⁽¹⁾
- c) definitionen af »fødevareenzym« i artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 af 16. december 2008 om fødevareenzym ⁽²⁾

⁽¹⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 7.

- d) definitionerne af »fødevaretilsætningsstoffer«, »tekniske hjælpestoffer« og »bærestoffer« i artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilsætningsstoffer og i bilag I, punkt 5, hertil ⁽³⁾
- e) definitionen af »aroma« i artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevareingredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer ⁽⁴⁾
- f) definitionerne af »kød« og »maskinsepareret kød« i punkt 1.1 og 1.14 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ⁽⁵⁾
- g) definitionen af »fjernkommunikationsteknik« i artikel 2, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg ⁽⁶⁾
- h) definitionen af »reklame« i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame ⁽⁷⁾
- i) definitionen af »industrielt fremstillet nanomateriale« i artikel 3, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. ... /2011 om nye fødevarer ^(*) ⁽⁸⁾.

2. Endvidere forstås ved:

- a) »fødevareinformation«: oplysninger om en fødevare, som den endelige forbruger får via en etiket eller andet ledsagende materiale eller på anden vis, herunder moderne teknologiske redskaber eller mundtlig kommunikation
- b) »fødevareinformationslovgivning«: EU-bestemmelserne om fødevareinformation, navnlig mærkning, herunder generelle bestemmelser, der gælder for alle fødevarer under særlige omstændigheder eller for bestemte fødevarekategorier, og bestemmelser, der udelukkende gælder for specifikke fødevarer
- c) »obligatorisk fødevareinformation«: de oplysninger, som den endelige forbruger skal have i medfør af EU-bestemmelserne

⁽³⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 34.

⁽⁵⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.

⁽⁶⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

⁽⁷⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

^(*) Dokument 2008/0002 (COD).

⁽⁸⁾ EUT L ...

- d) »storkøkkener«: alle foretagender (herunder et køretøj eller en fast opstillet eller mobil stand eller bod), f.eks. restauranter, kantiner, skoler og hospitaler, hvor der som led i virksomheden tilberedes fødevarer, der er bestemt til levering til den endelige forbruger, og som uden yderligere tilberedning er spiseklare
- e) »færdigpakket fødevarer«: en vare, der som en sådan udbydes til salg til den endelige forbruger og til storkøkkener, og som består af en fødevarer samt den emballage, hvori den blev pakket, inden den blev udbudt til salg, uanset om emballagen omslutter fødevarer helt eller delvis, men dog på en sådan måde, at indholdet ikke kan ændres, uden at emballagen åbnes eller ændres
- f) »ingrediens«: ethvert stof eller produkt, herunder aromaer, fødevarer til sætningsskifter og fødevarer enzymer, og enhver bestanddel af en sammensat ingrediens, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form; restkoncentrationer betragtes ikke som ingredienser
- g) »herkomststed«: sted, som det oplyses, at en fødevarer kommer fra, og som ikke er »oprindelseslandet« som fastlagt i overensstemmelse med artikel 23-26 i forordning (EØF) nr. 2913/92
- h) »sammensat ingrediens«: en ingrediens, som selv er produktet af mere end én ingrediens
- i) »etiket«: enhver form for vedhæng, tegn, mærke, billede eller andet beskrivende materiale, som er skrevet, trykt, stencileret, angivet, stemplet eller præget på eller fæstnet til emballagen eller fødevarer beholderen
- j) »mærkning«: angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører en fødevarer, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til denne fødevarer
- k) »synsfelt«: alle en emballages overflader, der kan læses fra én synsvinkel, så forbrugerne hurtigt og let har adgang til og kan læse mærkningsoplysningerne, uden at de behøver at vende emballagen
- l) »betegnelse ifølge forskrifterne«: en varebetegnelse for en fødevarer som foreskrevet i de EU-bestemmelser, der gælder for den, eller, i mangel af sådanne EU-bestemmelser, den varebetegnelse, der er foreskrevet i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor fødevarer sælges til den endelige forbruger eller til storkøkkener
- m) »sædvanlig betegnelse«: en varebetegnelse, som forbrugerne i den medlemsstat, hvor fødevarer sælges, accepterer som dens varebetegnelse, uden at der er behov for yderligere forklaring af varebetegnelsen
- n) »beskrivende betegnelse«: en varebetegnelse, der giver en beskrivelse af fødevarer og om nødvendigt af dens anvendelse, og som er tilstrækkelig tydelig til, at forbrugerne er bekendt med dens egentlige art og kan skelne den fra andre produkter, som den kunne forveksles med
- o) »primær ingrediens«: en ingrediens eller ingredienser i en fødevarer, der udgør mere end 50 % af fødevarer, eller som forbrugerne sædvanligvis forbinder med varebetegnelsen for fødevarer, og for hvilken der i de fleste tilfælde kræves en mængdeangivelse
- p) »datoen for en fødevarers mindste holdbarhed«: den dato, til og med hvilken fødevarer bevarer sine specifikke egenskaber under de rette opbevaringsforhold
- q) »næringsstof«: protein, kulhydrat, fedt, kostfibre, natrium, vitaminer og mineraler opført i bilag XIII til denne forordning samt stoffer, der tilhører, eller er bestanddele af en af disse kategorier.
3. En fødevarers oprindelsesland henviser i denne forordning til en fødevarers oprindelse som fastsat i overensstemmelse med artikel 23-26 i forordning (EØF) nr. 2913/92.
4. De særlige definitioner i bilag I finder også anvendelse.

KAPITEL II

GENERELLE PRINCIPPER VEDRØRENDE FØDEVARE-INFORMATION

Artikel 3

Generelle målsætninger

1. Fødevarerinformation har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og interesser ved at give endelige forbrugere grundlag for at træffe informerede valg og anvende fødevarer på sikker vis, navnlig ud fra sundhedsmæssige, økonomiske, miljømæssige, sociale og etiske betragtninger.
2. Fødevarerinformationslovgivningen har til formål at opnå fri bevægelighed i Unionen for fødevarer, der er lovligt produceret og markedsført, idet der, når det er relevant, tages hensyn til behovet for at beskytte producenternes legitime interesser og at fremme produktionen af kvalitetsprodukter.
3. Når der i fødevarerinformationslovgivningen fastsættes nye krav, tages der hensyn til behovet for en overgangsperiode efter de nye krav ikrafttrædelse, hvor fødevarer med etiketter, der ikke opfylder de nye krav, kan bringes i omsætning, og hvor lagre af sådanne fødevarer, der er bragt i omsætning inden udløbet af overgangsperioden, fortsat kan sælges, indtil lagrene er opbrugt.

Artikel 4

Principper for obligatorisk fødevareinformation

1. Når der kræves obligatorisk fødevareinformation i henhold til fødevareinformationslovgivningen, omfatter det oplysninger, der bl.a. tilhører en af følgende kategorier:

- a) oplysninger om fødevarens identitet og sammensætning, egenskaber eller andre karakteristika
- b) oplysninger om beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikker anvendelse af en fødevare. Det drejer sig bl.a. om:
 - i) bestanddeles egenskaber, der kan være sundhedsskadelige for visse grupper af forbrugere
 - ii) holdbarhed, opbevaring og sikker anvendelse
 - iii) betydning for sundheden, herunder risici og konsekvenser i forbindelse med skadelig og farlig indtagelse af en fødevare
- c) oplysninger om ernæringsegenskaber, så forbrugerne, herunder forbrugere med særlige kostbehov, kan træffe informerede valg.

2. Når behovet for obligatorisk fødevareinformation vurderes, og for at gøre det muligt for forbrugere at træffe informerede valg, tages der hensyn til et udbredt behov hos de fleste forbrugere for bestemte oplysninger, som de tillægger stor værdi, eller til almindeligt anerkendte fordele for forbrugeren.

Artikel 5

Høring af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet

EU-foranstaltninger på området for fødevareinformationslovgivning, der forventes at have betydning for folkesundheden, vedtages efter høring af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (»autoriteten«).

KAPITEL III

GENERELLE KRAV TIL FØDEVAREINFORMATION OG FØDEVAREVIRKSOMHEDSLEDERNES ANSVAR

Artikel 6

Grundlæggende krav

Alle fødevarer, der er bestemt til den endelige forbruger eller til storkøkkener, skal ledsages af fødevareinformation i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 7

Fair oplysningspraksis

1. Fødevareinformation må ikke være af en sådan art, at den vildleder, især:

- a) med hensyn til fødevarens beskaffenhed og især dens art, identitet, egenskaber, sammensætning, mængde, holdbarhed, oprindelsesland eller herkomststed, fremstillings- eller frembringelsesmåde
- b) ved at tillægge den pågældende fødevare virkninger eller egenskaber, som den ikke har
- c) ved at give indtryk af, at den pågældende fødevare har særlige egenskaber, når alle lignende fødevarer har samme egenskaber
- d) ved gennem betegnelsen eller en visuel præsentation at give indtryk af, at der er tale om en bestemt fødevare eller om forekomsten af en bestemt ingrediens, selv om en naturligt forekommende bestanddel eller en ingrediens, der normalt anvendes i den pågældende fødevare, i virkeligheden er blevet erstattet med en anden bestanddel eller en anden ingrediens.

2. Fødevareinformation skal være korrekt, klar og letforståelig for forbrugeren.

3. Uden at undtagelser i EU-lovgivningen, der gælder for naturligt mineralvand og for fødevarer bestemt til særlig ernæring, derved tilsidesættes, må fødevareinformation ikke tillægge en fødevare egenskaber vedrørende forebyggelse, behandling og helbredelse af en menneskelig sygdom eller give indtryk af sådanne egenskaber.

4. Stk. 1, 2 og 3 gælder ligeledes for:

- a) reklame
- b) fødevarers præsentationsmåde, især deres form, udseende eller emballage, de materialer, der anvendes til emballage, den måde, hvorpå fødevarerne er arrangeret, samt de forhold, hvorunder de udstilles.

Artikel 8

Ansvarsfordeling

1. Lederen af fødevarevirksomheden, der er ansvarlig for fødevareinformation, skal være den leder, under hvis navn eller firmanavn fødevaren markedsføres, eller, hvis denne ikke er etableret inden for EU, importøren til EU's marked.

2. Lederen af fødevarevirksomheden, der er ansvarlig for fødevareinformation, skal sikre, at der foreligger fødevareinformation, og at den er korrekt i overensstemmelse med den gældende fødevareinformationslovgivning og relevante nationale bestemmelsers krav.

3. Ledere af fødevarer virksomheder, som ikke har indflydelse på fødevarer informationen, må på grundlag af de oplysninger, de har i deres egenskab af fagfolk, ikke levere fødevarer, som de ved eller burde have vidst ikke opfylder den gældende fødevarer informationslovgivning og relevante nationale bestemmelsers krav.

4. Ledere af fødevarer virksomheder må i de virksomheder, som er under deres ledelse, ikke ændre de oplysninger, der ledsager en fødevarer, hvis en sådan ændring ville vildlede den endelige forbruger eller på anden måde sænke forbruger beskyttelsesniveauet og den endelige forbrugers muligheder for at træffe informerede valg. Ledere af fødevarer virksomheder er ansvarlige for alle ændringer, de foretager af de fødevarer oplysninger, der ledsager en fødevarer.

5. Ledere af fødevarer virksomheder sikrer, at de krav i fødevarer informationslovgivningen og relevante nationale bestemmelser, der er relevante for deres aktiviteter, er opfyldt i den virksomhed, som er under deres ledelse, og kontrollerer, at de pågældende krav overholdes, jf. dog stk. 2-4.

6. Ledere af fødevarer virksomheder sikrer i de virksomheder, som er under deres ledelse, at oplysninger om ikke-færdigpakkede fødevarer, der er bestemt til den endelige forbruger eller til levering til storkøkkener, videregives til den leder af en fødevarer virksomhed, der modtager fødevarer, således at der kan gives den obligatoriske fødevarer information til den endelige forbruger.

7. Ledere af fødevarer virksomheder sikrer i følgende tilfælde i de virksomheder, som er under deres ledelse, at de obligatoriske oplysninger, jf. artikel 9 og 10, er anført på færdigpakningen eller på en vedhæftet etiket eller i handelsdokumenterne for fødevarer, når disse dokumenter med sikkerhed enten ledsager den pågældende fødevarer eller er blevet fremsendt før leveringen eller samtidig med denne:

- a) hvis færdigpakkede fødevarer er bestemt til den endelige forbruger, men markedsføres i et tidligere handelsled end salg til denne, og hvis salget i dette handelsled ikke sker til et storkøkken
- b) hvis færdigpakkede fødevarer er bestemt til levering til storkøkkener, hvor de skal tilberedes, forarbejdes, deles eller opskræres.

Uanset første afsnit sikrer ledere af fødevarer virksomheder, at de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a), f), g) og h), ligeledes er anført på den yderste emballage, i hvilken de færdigpakkede fødevarer præsenteres ved markedsføringen.

8. Ledere af fødevarer virksomheder, som leverer fødevarer til andre ledere af fødevarer virksomheder, der ikke er bestemt til den endelige forbruger eller til storkøkkener, skal sikre, at disse andre ledere af fødevarer virksomheder har tilstrækkelig infor-

mation til om nødvendigt at opfylde deres forpligtelser i henhold til stk. 2.

KAPITEL IV

OBLIGATORISK FØDEVAREINFORMATION

AFDELING 1

Indhold og præsentation

Artikel 9

Liste over obligatoriske angivelser

1. På de betingelser, der er fastsat i artikel 10-34, og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i dette kapitel, er det obligatorisk at angive følgende oplysninger:

- a) varebetegnelsen for fødevarer
- b) ingredienslisten
- c) ingredienser eller tekniske hjælpestoffer, der er opført i bilag II, eller som er afledt af et stof eller et produkt, der er opført i bilag II, og som forårsager allergier eller intolerans, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form
- d) mængden af visse ingredienser eller kategorier af ingredienser
- e) nettomængden af fødevarer
- f) datoen for mindste holdbarhed eller sidste anvendelsesdato
- g) særlige opbevarings- og/eller anvendelsesforskrifter
- h) navn eller firmanavn og adresse på lederen af fødevarer virksomheden, jf. artikel 8, stk. 1
- i) oprindelsesland eller herkomstland, hvor dette er fastsat i artikel 25
- j) brugsanvisning, hvor det ellers vil være vanskeligt at anvende fødevarer på den rette måde
- k) for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, angivelse af det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen
- l) en næringsdeklaration.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, anføres med ord og tal. Oplysningerne kan alternativt angives ved hjælp af piktogrammer eller symboler i stedet for ord eller tal, hvis Kommissionen har vedtaget gennemførelsesforanstaltninger i henhold til stk. 3, og i overensstemmelse med sådanne gennemførelsesforanstaltninger.

3. Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 46, stk. 2, vedtage detaljerede bestemmelser om en eller flere oplysningers udtryksform ved hjælp af piktogrammer eller symboler i stedet for ord eller tal under hensyntagen til dokumentation for, at forbrugerne forstår dem på samme måde.

Artikel 10

Supplerende obligatoriske oplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer

1. Foruden de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, foreskrives der i bilag III supplerende obligatoriske oplysninger for specifikke typer eller kategorier af fødevarer.

2. For at sikre forbrugeroplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer og tage hensyn til tekniske fremskridt, den videnskabelige udvikling, beskyttelse af forbrugernes sundhed eller sikker brug af en fødevarer kan Kommissionen eventuelt ændre bilag III ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 49 og på de i artikel 50, 51 og 52 anførte betingelser.

Artikel 11

Mål og vægt

Artikel 9 tilsidesætter ikke mere specifikke metrologiske EU-bestemmelser.

Artikel 12

Obligatorisk fødevareinformations tilgængelighed og placering

1. I henhold til denne forordning skal obligatorisk fødevareinformation for alle fødevarer være let tilgængelig.

2. For færdigpakkede fødevarers vedkommende skal obligatorisk fødevareinformation angives direkte på emballagen eller på en vedhæftet etiket.

3. For at sikre, at forbrugeren kan få gavn af andre måder at angive obligatoriske fødevareoplysninger på, som er bedre tilpasset til bestemte obligatoriske oplysninger, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 49 og på de i artikel 50 og 51 anførte betingelser fastsætte bestemmelser om tilgængeligheden af bestemte obligatoriske oplysninger på anden måde end på emballagen eller etiketten.

4. Når det drejer sig om ikke-færdigpakkede fødevarer, finder artikel 42 anvendelse.

Artikel 13

Udformning af obligatoriske oplysninger

1. Med forbehold af regler vedtaget i henhold til artikel 42, stk. 2, anføres obligatorisk fødevareinformation på et iøjnefaldende sted, således at den er let synlig, letlæselig og, hvis det er relevant, ikke kan slettes. Den må under ingen omstændigheder

være skjult, tildækket eller opdelt ved andre påskrifter eller billeder eller andre materialer.

2. Uden at særlige EU-bestemmelser om bestemte fødevarer vedrørende de krav, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a)-k), derved tilsidesættes, trykkes de obligatoriske oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, når de anføres på emballagen eller etiketten, med typer i en skriftstørrelse, hvor x-højden som defineret i bilag IV er lig med eller større end 1,2 mm. De obligatoriske oplysninger udformes, så der sikres en betydelig kontrast mellem de trykte oplysninger og baggrunden.

3. For så vidt angår emballager eller beholdere, hvis største yderflade har et flademål på under 60 cm², skal den skriftstørrelse, der er fastsat i stk. 2, være lig med eller større end 0,9 mm (x-højde).

4. Med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af denne artikels stk. 2 kan Kommissionen i henhold til den forskriftsprocedure, der er nævnt i artikel 46, stk. 2, vedtage detaljerede regler om kontrast mellem de trykte oplysninger og baggrunden.

5. Med henblik på at opfylde denne forordnings mål skal Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 49, og på de i artikel 50 og 51 anførte betingelser fastsætte kriterier for læselighed ud over dem, der er angivet i nærværende artikels stk. 2.

Af samme grund som anført i første afsnit kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 49 og på de i artikel 50 og 51 anførte betingelser udvide kravene i nærværende artikels stk. 6 til supplerende obligatoriske oplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer.

6. De i artikel 9, stk. 1, litra a), e), f) og k), nævnte oplysninger skal være anført i samme synsfelt.

7. Denne artikels stk. 6 finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og 2.

Artikel 14

Fjernsalg

1. Uden at oplysningskravene i artikel 9 derved tilsidesættes, gælder der følgende for færdigpakkede fødevarer, der udbydes til salg ved fjernkommunikationsteknikker:

a) der skal foreligge obligatorisk fødevareinformation med undtagelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra f), inden købet afsluttes, og den skal fremgå af støttematerialet for fjernsalget eller gives via andre relevante kanaler, som lederen af fødevarevirksomheden tydeligt angiver. Hvis andre relevante kanaler anvendes, gives den obligatoriske fødevareinformation uden, at lederen af fødevarevirksomheden kræver betaling fra forbrugerne for yderligere omkostninger

b) alle obligatoriske oplysninger skal foreligge på leveringstidspunktet.

2. For ikke-færdigpakkede fødevarer, der udbydes til salg ved fjernkommunikationsteknikker, skal de oplysninger, der kræves i artikel 42, stilles til rådighed i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

3. Stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på fødevarer, der udbydes til salg ved hjælp af salgsautomater eller automatiserede forretningslokaler.

Artikel 15

Sprogkrav

1. Obligatorisk fødevareinformation anføres på et sprog, der er let forståeligt for forbrugerne i de medlemsstater, hvor en fødevare markedsføres, jf. dog artikel 9, stk. 2.

2. De medlemsstater, hvor en fødevare markedsføres, kan på deres område kræve, at disse oplysninger findes på et eller flere af de officielle EU-sprog.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at oplysningerne kan anføres på flere sprog.

Artikel 16

Udeladelse af visse obligatoriske oplysninger

1. For så vidt angår glasflasker beregnet til genbrug, som har en uudslettelig mærkning, og som derfor hverken er forsynet med etiket, halsetiket eller krave, er det kun obligatorisk at anføre de oplysninger, der er nævnt i artikel 9, stk. 1, litra a), c), e), f) og l).

2. For så vidt angår emballager eller beholdere, hvis største yderflade har et flademål på under 10 cm², er det kun obligatorisk at anføre de oplysninger, der er nævnt i artikel 9, stk. 1, litra a), c), e) og f). De oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra b), skal gives på andre måder eller stilles til rådighed på anmodning af forbrugeren.

3. Uden at andre EU-bestemmelser om obligatorisk næringsdeklaration derved tilsidesættes, er den deklaration, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra l), ikke obligatorisk for de fødevarer, der er anført i bilag V.

4. Uden at andre EU-bestemmelser om en ingrediensliste eller en obligatorisk næringsdeklaration derved tilsidesættes, er de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra b) og l), ikke obligatoriske for:

a) vin omfattet af bilag XIb til forordning (EF) nr. 1234/2007

b) varer omfattet af forordning (EØF) nr. 1601/91

c) drikkevarer, der ligner de i litra a) og b) nævnte, og som indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol fremstillet ved gæring af frugter eller grøntsager

d) mjød

e) alle typer øl og

f) spiritus som defineret i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 110/2008.

Kommissionen skal aflægge rapport senest ... (*) vedrørende anvendelse af artikel 18 og artikel 29, stk. 1, på de produkter, som er nævnt i dette stykke, og for at forholde sig til, om visse kategorier af drikkevarer bør undtages, navnlig fra kravet om angivelse af information om energiværdi, og begrundelserne for eventuelle undtagelser under hensyntagen til behovet for at sikre sammenhæng med andre relevante EU-politikker.

Kommissionen kan lade rapporten ledsage af et lovgivningsforslag vedrørende bestemmelser om en ingrediensliste eller en obligatorisk næringsdeklaration for disse varer.

AFDELING 2

Nærmere bestemmelser om obligatoriske oplysninger

Artikel 17

Varebetegnelse for fødevarer

1. Varebetegnelsen for en fødevare er dens betegnelse ifølge forskrifterne. Hvis en sådan betegnelse ikke findes, er varebetegnelsen for fødevarer dens sædvanlige betegnelse, eller, hvis der ikke findes en sædvanlig betegnelse, eller den sædvanlige betegnelse ikke anvendes, anføres en beskrivende betegnelse for fødevarer.

2. Det er tilladt i den medlemsstat, hvor fødevarer markedsføres, at anvende den varebetegnelse for fødevarer, hvorunder varen lovligt fremstilles og markedsføres i den medlemsstat, hvor produktionen af fødevarer finder sted. Hvis anvendelsen af denne forordnings øvrige bestemmelser, herunder artikel 9, ikke er tilstrækkelig til, at forbrugerne i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, kan gøre sig bekendt med fødevarerens egentlige art og kan skelne den fra andre fødevarer, som den kunne forveksles med, skal varebetegnelsen for fødevarer dog suppleres med yderligere beskrivende oplysninger, der anføres i tilknytning til varebetegnelsen for fødevarer.

3. I ekstraordinære tilfælde må producentmedlemsstatens varebetegnelse for fødevarer ikke anvendes i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, hvis den fødevare, betegnelsen vedrører i producentmedlemsstaten, i henseende til sin sammensætning eller fremstilling adskiller sig så meget fra den fødevare, der er kendt under denne betegnelse i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, at stk. 2 ikke er tilstrækkelig til at sikre korrekt oplysning af forbrugerne i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted.

4. Varebetegnelsen for fødevarer må ikke erstattes af en betegnelse, der er beskyttet af intellektuel ejendomsret, et varemærke eller et fantasinavn.

(*) Fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

5. I bilag VI er der fastsat særlige bestemmelser om varebetegnelsen for fødevaren og de oplysninger, der skal ledsage den.

Artikel 18

Ingrediensliste

1. Ingredienslisten skal have en passende overskrift eller indledning, som består af eller hvori ordet »ingredienser« indgår. Den skal bestå af en opregning af samtlige ingredienser i fødevaren efter faldende vægt henført til fremstillingstidspunktet.

2. Ingredienserne skal i givet fald angives ved deres specifikke betegnelse i overensstemmelse med reglerne i artikel 17 og i bilag VI.

3. For alle ingredienser, der er til stede i form af industrielt fremstillet nanomateriale, skal dette tydeligt anføres på ingredienslisten. Navnene på disse ingredienser efterfølges af ordet »nano« i parentes.

4. I bilag VII er der fastsat tekniske bestemmelser for anvendelsen af nærværende artikels stk. 1 og 2.

Artikel 19

Udeladelse af ingredienslisten

1. Angivelse af ingredienslisten kan udelades for følgende fødevarer:

- a) frisk frugt og friske grøntsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde
- b) vand, der er tilsat kulsyre, og hvor dette fremgår af betegnelsen
- c) eddike fremstillet ved gæring, såfremt den udelukkende hidrører fra et enkelt basisprodukt, og der ikke er tilsat nogen anden ingrediens
- d) ost, smør, fermenteret mælk og fløde, såfremt der ikke er tilsat andre ingredienser end mælkeprodukter, enzymer og kulturer af mikroorganismer, der er nødvendige for fremstillingen, eller det salt, som er nødvendigt til fremstilling af anden ost end frisk ost og smelteost
- e) fødevarer, der består af en enkelt ingrediens,
 - i) hvis varebetegnelsen for fødevaren er identisk med ingrediensbetegnelsen, eller
 - ii) hvis ingrediensens art klart kan udledes af varebetegnelsen for fødevaren.

2. For at tage hensyn til relevansen for forbrugeren af en ingrediensliste over specifikke typer eller kategorier af fødevarer

kan Kommissionen i ekstraordinære tilfælde ved hjælp af delegerede retsakter efter artikel 49 og på de i artikel 50 og 51 anførte betingelser supplere nærværende artikels stk. 1, forudsat at udeladelserne ikke indebærer, at den endelige forbruger eller storkøkkener ikke får fyldestgørende oplysninger.

Artikel 20

Udeladelse af fødevarebestanddele i ingredienslisten

Angivelse i ingredienslisten kan udelades for følgende fødevarebestanddele, jf. dog artikel 21:

- a) bestanddele i en ingrediens, som under fremstillingsprocessen midlertidigt adskilles, for derefter atter at tilsættes i deres oprindelige forhold
- b) fødevaretilsætningsstoffer og fødevareenzymer,
 - i) der udelukkende er til stede i en fødevare, fordi de fandtes i en eller flere af ingredienserne i den pågældende fødevare, i overensstemmelse med carry-over-princippet, jf. artikel 18, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1333/2008, dog kun såfremt disse stoffer ikke har nogen teknologisk funktion i færdigvaren, eller
 - ii) der anvendes som tekniske hjælpestoffer
- c) bærestoffer og stoffer, som ikke er fødevaretilsætningsstoffer, men som anvendes på samme måde og med samme formål som bærestoffer, og som anvendes i nødvendige doser
- d) stoffer, der ikke er fødevaretilsætningsstoffer, men som anvendes på samme måde og med samme formål som tekniske hjælpestoffer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form
- e) vand:
 - i) når vandet under fremstillingsprocessen udelukkende benyttes til at rekonstituere en koncentreret eller tørret ingrediens, eller
 - ii) for en lage, der sædvanligvis ikke konsumeres.

Artikel 21

Mærkning af visse stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans

1. Med forbehold af de nærmere bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 42, stk. 2, angives de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra c), i ingredienslisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 18, stk. 1, med en klar henvisning til betegnelsen på det stof eller det produkt, der er opført i bilag II.

Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal denne angivelse af de i artikel 9, stk. 1, litra c), anførte oplysninger omfatte ordet »indeholder« efterfulgt af betegnelsen på det stof eller det produkt, der er opført i bilag II.

Hvor flere ingredienser eller tekniske hjælpestoffer i en fødevarer hidrører fra ét enkelt stof eller en produkt, der er opført i bilag II, skal det fremgå klart af etiketten for hver af de berørte ingredienser eller tekniske hjælpestoffer.

Angivelse af de i artikel 9, stk. 1, litra c) anførte oplysninger er ikke et krav, hvis varebetegnelsen for fødevaren klart henviser til det pågældende stof eller produkt.

2. For at sikre bedre information til forbrugeren og tage hensyn til den seneste videnskabelige udvikling og tekniske viden skal Kommissionen på ny systematisk undersøge og om nødvendigt opdatere listen i bilag II ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 og på de i artikel 50, 51 og 52 anførte betingelser.

Artikel 22

Mængdeangivelse af ingredienser

1. Mængden af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, der er anvendt til fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, angives, hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser:

- a) indgår i varebetegnelsen for fødevaren eller sædvanligvis af forbrugeren forbindes med den varebetegnelse
- b) fremhæves i mærkningen ved hjælp af ord, billeder eller en grafisk fremstilling, eller
- c) er væsentlig med henblik på at karakterisere en fødevarer og adskille den fra andre varer, som den ellers kunne forveksles med på grund af sin varebetegnelse eller sit udseende.

2. I bilag VIII er der fastsat tekniske regler for anvendelse af stk. 1, herunder særlige tilfælde, hvor der for visse ingredienser ikke kræves mængdeangivelse.

Artikel 23

Nettomængde

1. En fødevares nettomængde angives, idet der alt efter omstændighederne anvendes liter, centiliter, milliliter, kilogram eller gram:

- a) i volumenenheder for flydende varer
- b) i vægtenheder for andre varer.

2. For at sikre, at forbrugeren bedre kan forstå fødevareroplysninger på mærkningen, kan Kommissionen ved hjælp

af delegerede retsakter i henhold til artikel 49 og på de i artikel 50 og 51 anførte betingelser for visse nærmere bestemte fødevarer fastsætte, at nettomængden skal udtrykkes på en anden måde end den, der er beskrevet i nærværende artikels stk. 1.

3. I bilag IX er der fastsat tekniske regler for anvendelse af stk. 1, herunder særlige tilfælde, hvor der ikke kræves angivelse af nettomængde.

Artikel 24

Dato for mindste holdbarhed og sidste anvendelsesdato

1. For fødevarer, som i mikrobiologisk henseende er meget letfordærlige, og som derfor efter en kort periode kan udgøre en umiddelbar risiko for menneskers sundhed, skal datoen for mindste holdbarhed erstattes af sidste anvendelsesdato. Efter »sidste anvendelsesdato« betragtes en fødevarer som farlig i henhold til artikel 14, stk. 2-5, i forordning (EF) nr. 178/2002.

2. Datoen anføres i overensstemmelse med bilag X.

3. Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af de nærmere enkeltheder vedrørende angivelsen af datoen for mindste holdbarhed, jf. bilag X, punkt 1, litra c), kan Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 46, stk. 2, vedtage gennemførelsesbestemmelser vedrørende dette.

Artikel 25

Oprindelsesland eller herkomststed

1. Denne forordning finder anvendelse, medmindre andre mærkningsbestemmelser er fastsat i særlige EU-bestemmelser, især Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽²⁾.

2. Angivelse af oprindelsesland eller herkomststed er obligatorisk:

- a) i de tilfælde, hvor undladelse af at give denne oplysning ville kunne vildlede forbrugeren med hensyn til fødevarens egentlige oprindelsesland eller herkomststed, navnlig hvis de oplysninger, der ledsager fødevaren, eller etiketten som helhed ellers ville antyde, at fødevaren har et andet oprindelsesland eller herkomststed
- b) for kød, der omfattes af den kombinerede nomenklatur (KN) under de koder, som er nævnt i bilag XI. Anvendelsen af dette litra forudsætter vedtagelse af de i stk. 6 anførte gennemførelsesbestemmelser.

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

3. Hvis fødewarens oprindelsesland eller herkomststed er anført og ikke er det samme som den primære ingrediens':

- a) den pågældende primære ingrediens' oprindelsesland eller herkomststed anføres ligeledes, eller
- b) den primære ingrediens' oprindelsesland eller herkomststed opgives som værende et andet end fødewarens.

Anvendelsen af dette punkt forudsætter vedtagelse af de i stk. 6 anførte gennemførelsesbestemmelser.

4. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet inden for fem år efter datoen for anvendelsen af stk. 2, litra b), for at evaluere den obligatoriske angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for varer, der er anført i nævnte litra.

5. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet senest ... (*) vedrørende obligatorisk angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for:

- a) andre typer kød end oksekød og de i stk. 2, litra b), nævnte typer
- b) mælk
- c) mælk anvendt som ingrediens i mejeriprodukter
- d) kød anvendt som ingrediens
- e) uforarbejdede fødevarer
- f) varer, der består af en enkelt ingrediens
- g) ingredienser, der udgør mere end 50 % af en fødevare.

Disse rapporter skal tage hensyn til forbrugerens behov for at blive informeret, gennemførlighed og en analyse af omkostninger og fordele ved obligatorisk angivelse, jf. første afsnit, herunder den retlige påvirkning af det indre marked, og hvordan den internationale handel påvirkes.

Kommissionen kan lade disse rapporter ledsage af forslag om ændring af de relevante EU-bestemmelser.

6. Senest ... (**) skal Kommissionen i henhold til den i artikel 46, stk. 2, omhandlede forskriftsprocedure vedtage gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af nærværende artikels stk. 2, litra b), og anvendelsen af nærværende artikels stk. 3.

(*) Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) To år efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 26

Brugsanvisninger

1. Brugsanvisningen for en fødevare skal være udformet på en sådan måde, at fødevarer kan anvendes på hensigtsmæssig måde.
2. Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 46, stk. 2, vedtage detaljerede bestemmelser om gennemførelsen af nærværende artikels stk. 1 for visse fødevarer.

Artikel 27

Alkoholindhold

1. De nærmere bestemmelser for angivelse af alkoholindhold udtrykt i volumen fastsættes for så vidt angår produkter, der klassificeres i KN under kode 2204, ved de særlige EU-bestemmelser, som gælder for disse produkter.
2. Det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, bortset fra varer, der er omhandlet i stk. 1, angives i overensstemmelse med bilag XII.

AFDELING 3

Næringsdeklaration

Artikel 28

Sammenhæng med anden lovgivning

1. Denne afdeling finder ikke anvendelse på fødevarer, der er omfattet af følgende retsakter:
 - a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud ⁽¹⁾
 - b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF af 18. juni 2009 om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand ⁽²⁾.

2. Denne afdeling finder anvendelse, uden at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF af 6. maj 2009 om fødevarer bestemt til særlig ernæring ⁽³⁾ og særdirektiver som omhandlet i direktivets artikel 4, stk. 1, derved tilsidesættes.

Artikel 29

Indhold

1. Den obligatoriske næringsdeklaration skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) energiværdi og
 - b) mængden af fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrater, sukkerarter, protein og salt.

⁽¹⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 164 af 26.6.2009, s. 45.

⁽³⁾ EUT L 124 af 20.5.2009, s. 21.

En erklæring om, at saltindholdet udelukkende skyldes forekomsten af naturligt forekommende natrium, kan eventuelt anbringes i nær tilknytning til næringsdeklarationen.

2. Indholdet af den obligatoriske næringsdeklaration, jf. stk. 1, kan suppleres med oplysninger om mængden af et eller flere af følgende elementer:

- a) transfedtsyrer
- b) enkeltumættede fedtsyrer
- c) flerumættede fedtsyrer
- d) polyoler
- e) stivelse
- f) kostfibre
- g) vitaminer og mineraler som anført i bilag XIII, del A, punkt 1, når de forekommer i betydelig mængde som defineret i bilag XIII, del A, punkt 2.

3. Hvis mærkningen af en færdigpakket fødevarer omfatter den obligatoriske næringsdeklaration, jf. stk. 1, kan informationen om energiværdi og mængden af fedt, mættede fedtsyrer, sukkerarter og salt gentages på den.

4. Uanset artikel 35, stk. 1, kan indholdet af næringsdeklarationen begrænses til kun energiværdien, hvis mærkningen af de varer, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4, omfatter en næringsdeklaration.

5. Med forbehold af artikel 42 og uanset artikel 35, stk. 1, kan indholdet af næringsdeklarationen, hvis mærkningen af de varer, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, omfatter en næringsdeklaration, begrænses til kun:

- a) energiværdien, eller
- b) energiværdien og mængden af fedt, mættede fedtsyrer, sukkerarter og salt.

6. For at tage hensyn til relevansen af oplysningerne i nærværende artikels stk. 2-5 for forbrugeroplysningen kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 49 og på de i artikel 50 og 51 anførte betingelser ændre listerne i nærværende artikels stk. 2-5 ved at indsætte eller slette oplysninger.

Artikel 30

Beregning

1. Energiværdien beregnes ved anvendelse af omregningsfaktorerne i bilag XIV.

2. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 49 og på de i artikel 50 og 51 anførte betingelser vedtage omregningsfaktorer for vitaminer og mineraler som anført i bilag XIII, del A, punkt 1, med henblik på en mere præcis beregning af indholdet af sådanne vitaminer og

mineraler i fødevarer. Disse omregningsfaktorer tilføjes i bilag XIV.

3. Den energiværdi og de mængder af næringsstoffer, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1-5, skal henføre til fødevarer, således som den sælges.

Hvis det er hensigtsmæssigt, kan disse oplysninger gives for fødevarer i tilberedt stand, forudsat at tilberedningsmåden er beskrevet tilstrækkeligt detaljeret, og at oplysningerne vedrører fødevarer, således som den forudsættes konsumeret.

4. De deklarerede værdier skal være gennemsnitsværdier behørigt fastsat på et af følgende grundlag, alt efter tilfældet:

- a) fabrikantens analyse af levnedsmidlet
- b) en beregning udført på basis af kendte eller faktiske gennemsnitsværdier vedrørende de anvendte ingredienser, eller
- c) en beregning på basis af sædvanligvis fastlagte og accepterede data.

Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 46, stk. 2, vedtage nærmere bestemmelser vedrørende en ensartet gennemførelse af dette stykke for så vidt angår præcisionen af de deklarerede værdier, f.eks. forskellene mellem de deklarerede tal og de tal, der konstateres ved offentlig kontrol.

Artikel 31

Angivelse per 100 g eller per 100 ml

1. Energiværdien og mængden af næringsstoffer eller disses bestanddele, jf. artikel 29, stk. 1-5, udtrykkes ved anvendelse af de måleenheder, der er anført i bilag XV.

2. Energiværdien og mængden af næringsstoffer eller disses bestanddele, jf. artikel 29, stk. 1-5, udtrykkes per 100 g eller per 100 ml.

3. Hvis deklarationen omfatter vitaminer og mineraler, udtrykkes indholdet foruden udtryksformen i stk. 2 som en procentdel af de referenceindtag, der er fastsat i bilag XIII, del A, punkt 1, per 100 g eller per 100 ml.

4. Foruden udtryksformen i denne artikels stk. 2 kan energiværdien og mængderne af næringsstoffer, jf. artikel 29, stk. 1, 3, 4 og 5, udtrykkes, alt efter hvad der er relevant, som en procentdel af de referenceindtag, der er fastsat i bilag XIII, del B, per 100 g eller per 100 ml.

Artikel 32

Angivelse per portion eller per forbrugsenhed

1. I følgende tilfælde kan energiværdien og mængderne af næringsstoffer, jf. artikel 29, stk. 1-5, udtrykkes per portion og/eller per forbrugsenhed, som er letgenkendelig for

forbrugeren, forudsat at den anvendte portion eller enhed er anført på etiketten, og at antallet af portioner eller enheder i pakningen er angivet:

- a) foruden udtryksformen per 100 g eller per 100 ml i artikel 31, stk. 2
- b) foruden udtryksformen per 100 g eller per 100 ml i artikel 31, stk. 3, for så vidt angår mængderne af vitaminer og mineraler
- c) foruden eller i stedet for udtryksformen per 100 g eller per 100 ml i artikel 31, stk. 4.

2. Uanset artikel 31, stk. 2, kan i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 29, stk. 3, 4 og 5, energiværdien og mængden af næringsstoffer og/eller procentdelen af de referenceindtag, der er fastsat i bilag XIII, del B, udtrykkes udelukkende per portion eller per forbrugsenhed.

3. Den anvendte portion eller enhed angives i nær tilknytning til næringsdeklarationen.

4. Med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af angivelsen af næringsdeklarationen per portion eller per forbrugsenhed og for at give forbrugeren et ensartet sammenligningsgrundlag kan Kommissionen under hensyntagen til forbrugernes faktiske forbrugsadfærd og til kostanbefalinger vedtage bestemmelser om udtrykket per portion eller per forbrugsenhed for specifikke kategorier af fødevarer efter forskriftsproceduren i artikel 46, stk. 2.

Artikel 33

Præsentationsmåder

1. Oplysningerne i artikel 29, stk. 1 og 2, skal være anført i samme synsfelt. De skal angives samlet i et tydeligt format og eventuelt i den rækkefølge, der er anført i bilag XV.

2. De oplysninger, som der henvises til i artikel 29, stk. 1 og 2, skal anføres, hvis pladsen er tilstrækkelig, i tabelformat med tallene under hinanden. Er pladsen ikke tilstrækkelig, opstilles deklarationen i linjeformat.

3. Oplysningerne i artikel 29, stk. 3, kan anføres samlet

- a) i et andet synsfelt end det, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og
- b) i et andet format end det, der er angivet i nærværende artikels stk. 2.

4. Oplysningerne i artikel 29, stk. 4 og 5, kan anføres i et andet format end det, der er angivet i nærværende artikels stk. 2.

5. Hvis energiværdien eller mængden af næringsstof(fer) i et produkt er ubetydelig, kan oplysningerne vedrørende disse elementer erstattes af en erklæring som f.eks. »Indeholder ubetydelige mængder af ...«, som anbringes i nær tilknytning til næringsdeklarationen, hvis der findes en sådan.

Med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af dette stykke kan Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 46, stk. 2, vedtage bestemmelser om den energiværdi og de mængder af næringsstoffer, jf. artikel 29, stk. 1-5, som kan anses for at være ubetydelige.

6. Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af præsentationsmåden for næringsdeklarationen i de formater, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1-4, kan Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 46, stk. 2, vedtage gennemførelsesbestemmelser herom.

Artikel 34

Supplerende udtryks- og præsentationsformer

1. Som supplement til de udtryksformer, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2 og 4, og artikel 32 og til den præsentation, som der henvises til i artikel 33, stk. 2, kan energiværdien og mængden af næringsstoffer eller disses bestanddele, jf. artikel 29, stk. 1 til 5, angives ved andre udtryksformer og/eller præsenteres ved anvendelse af grafik eller symboler foruden ord eller tal, forudsat at følgende krav er opfyldt:

- a) de vildleder ikke forbrugeren, jf. artikel 7
- b) de har til formål at gøre fødevarens bidrag til eller betydning for kostens energi- og næringsstofindhold lettere begribeligt for forbrugeren,
- c) der foreligger dokumentation for, at gennemsnitsforbrugeren kan forstå og anvende disse udtryks- og præsentationsformer, således som de er udformet, og
- d) hvad angår andre udtryksformer, er de baseret enten på harmoniserede referenceindtag eller, hvis sådanne ikke er fastlagt, på almindeligt anerkendt videnskabelig rådgivning om indtag af energi eller næringsstoffer.

2. Medlemsstaterne kan anbefale ledere af fødevarer virksomheder at anvende en eller flere supplerende måder at udtrykke eller præsentere næringsdeklarationen på, som de anser for bedst at opfylde kravene i stk. 1, litra a)-d). Medlemsstaterne giver Kommissionen nærmere oplysninger om sådanne supplerende udtryks- og præsentationsformer.

3. Medlemsstaterne sikrer en passende overvågning af de supplerende udtryks- eller præsentationsformer for næringsdeklarationen, der findes på deres områdes marked.

For at lette overvågningen af anvendelsen af sådanne supplerende udtryks- eller præsentationsformer kan medlemsstaterne pålægge de ledere af fødevarevirksomheder, der på deres område bringer fødevarer i omsætning med sådanne oplysninger, at underrette den kompetente myndighed om anvendelsen af supplerende udtryks- eller præsentationsformer og at give myndigheden den relevante dokumentation for overholdelsen af kravene fastlagt i stk. 1, litra a)-d). I sådanne tilfælde kan der også kræves meddelelse om ophør med anvendelsen af de supplerende udtryks- eller præsentationsformer.

4. Kommissionen fremmer og tilrettelægger udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, Kommissionen selv og interessenter om spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af supplerende udtryks- eller præsentationsformer for næringsdeklarationen.

5. På baggrund af de indhøstede erfaringer fremlægger Kommissionen senest den ... (*) en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af de supplerende udtryks- og præsentationsformer, om deres indvirkning på det indre marked og om hensigtsmæssigheden af yderligere harmonisering af disse udtryks- og præsentationsformer. Med henblik herpå giver medlemsstaterne Kommissionen relevante oplysninger om anvendelsen af sådanne supplerende udtryks- eller præsentationsformer på deres områdes marked. Kommissionen kan lade denne rapport ledsage af forslag om ændring af de relevante EU-bestemmelser.

6. Med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af denne artikel vedtager Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 46, stk. 2, nærmere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af nærværende artikels stk. 1, 3 og 4.

KAPITEL V

FRIVILLIG FØDEVAREINFORMATION

Artikel 35

Krav

1. Hvis fødevareinformationen omhandlet i artikel 9 og 10 gives på frivilligt grundlag, skal den opfylde de krav, der er fastsat i kapitel IV, afdeling 2 og 3, i denne forordning.

2. Fødevareinformation, der gives på frivilligt grundlag, skal opfylde følgende krav:

- a) den må ikke vildlede forbrugeren, jf. artikel 7
- b) den må ikke være uklar eller forvirrende for forbrugeren
- c) den skal i givet fald bygge på relevante videnskabelige oplysninger.

(*) Otte år efter denne forordnings ikrafttræden.

3. Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 46, stk. 2, vedtage gennemførelsesbestemmelser om anvendelsen af kravene i nærværende artikels stk. 2 for frivillig fødevareinformation om mulig og utilsigtet forekomst i fødevarer af stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans.

4. Hvis ledere af fødevarevirksomheder giver indbyrdes afvigende frivillig fødevareinformation, som kan vildlede eller forvirre forbrugeren, kan Kommissionen med henblik på at sikre en passende forbrugeroplysning vedtage bestemmelser om frivillig fødevareinformation ud over den, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, ved anvendelse af delegerede retsakter i henhold til artikel 49 og på de i artikel 50 og 51 anførte betingelser.

Artikel 36

Præsentationsmåde

Frivillige fødevareoplysninger må ikke anføres, så det går ud over den plads, der er til rådighed for de obligatoriske fødevareoplysninger.

KAPITEL VI

NATIONALE FORANSTALTNINGER

Artikel 37

Nationale foranstaltninger

1. For så vidt angår spørgsmål, der specifikt harmoniseres i denne forordning, må medlemsstaterne ikke vedtage eller opretholde nationale foranstaltninger, medmindre dette tillades i EU-retten. Disse nationale foranstaltninger må ikke medføre hindringer for varernes frie bevægelighed.

2. Med forbehold af artikel 38 kan medlemsstaterne vedtage nationale foranstaltninger vedrørende spørgsmål, der ikke specifikt harmoniseres i denne forordning, forudsat at de ikke forbyder, hindrer eller begrænser den frie bevægelighed for varer, som er i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 38

Nationale foranstaltninger vedrørende supplerende obligatoriske oplysninger

1. Som supplement til de obligatoriske oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, og artikel 10, kan medlemsstaterne efter proceduren i artikel 43 vedtage foranstaltninger indeholdende krav om supplerende obligatoriske oplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer, der er begrundet i mindst et af følgende:

- a) beskyttelse af folkesundheden
- b) beskyttelse af forbrugerne
- c) bekæmpelse af svig

d) beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret samt angivelser af herkomststeds, kontrollerede oprindelsesbetegnelser og bekæmpelse af illoyal konkurrence.

2. Medlemsstaterne kan kun indføre obligatorisk angivelse af fødevarers oprindelsesland eller herkomststeds i henhold til stk. 1, hvis forbindelsen mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst er dokumenteret. Når medlemsstaterne meddeler Kommissionen sådanne foranstaltninger, fremlægger de dokumentation for, at de fleste forbrugere tillægger en sådan oplysning stor værdi.

Artikel 39

Mælk og mejeriprodukter

Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, for mælk og mejeriprodukter, der er tappet i glasflasker, som er beregnet til genbrug.

De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

Artikel 40

Alkoholholdige drikkevarer

Indtil der er vedtaget EU-bestemmelser som omhandlet i artikel 16, stk. 4, kan medlemsstaterne opretholde nationale foranstaltninger vedrørende angivelse af ingredienser i drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol.

Artikel 41

Angivelse af nettomængde

I mangel af EU-bestemmelser, jf. artikel 23, stk. 2, om angivelse af nettomængde for nærmere bestemte fødevarer på en måde, der afviger fra den, der er fastsat i artikel 23, stk. 1, kan medlemsstaterne opretholde nationale foranstaltninger vedtaget inden den ... (*).

Medlemsstaterne underretter senest ... (**) Kommissionen om sådanne foranstaltninger. Kommissionen orienterer de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 42

Nationale foranstaltninger vedrørende ikke-færdigpakkede fødevarer

1. For fødevarer, der udbydes til den endelige forbruger og til storkøkkener uden at være færdigpakkede, eller for fødevarer, der pakkes på salgsstedet på anmodning af køberen eller er færdigpakkede med henblik på direkte salg,

a) er angivelse af oplysningerne i artikel 9, stk. 1, litra c), obligatorisk

b) er angivelse af andre oplysninger omhandlet i artikel 9 og 10 ikke obligatorisk, medmindre medlemsstaterne vedtager foranstaltninger, der kræver, at nogle af eller alle disse oplysninger eller elementer af disse oplysninger skal angives.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte foranstaltninger for, hvordan de i stk. 1 omhandlede oplysninger eller elementer af disse oplysninger skal gøres tilgængelige, herunder eventuelt deres udtryks- og præsentationsform.

3. Medlemsstaterne tilsender straks Kommissionen de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 2.

Artikel 43

Underrettningsprocedure

1. Når der henvises til denne artikel, underretter en medlemsstat, der finder det nødvendigt at vedtage ny lovgivning om fødevareinformation, på forhånd Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de påtænkte foranstaltninger, samtidig med at den anfører, hvilke motiver der ligger til grund herfor.

2. Kommissionen hører Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er nedsat ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002, hvis Kommissionen finder en høring formålstjenlig, eller hvis en medlemsstat anmoder herom.

3. Den medlemsstat, der finder det nødvendigt at vedtage ny lovgivning om fødevareinformation, kan først træffe de påtænkte foranstaltninger tre måneder efter den i stk. 1 omhandlede underretning, forudsat at den ikke har modtaget en negativ udtalelse fra Kommissionen.

4. Hvis Kommissionens udtalelse er negativ, indleder Kommissionen, inden udløbet af den i stk. 3 i nærværende artikel omhandlede frist, den i artikel 46, stk. 2, omhandlede forskriftprocedure med henblik på at afgøre, hvorvidt de påtænkte foranstaltninger kan iværksættes om fornødent med passende ændringer.

5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester ⁽¹⁾ finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der er omfattet af underrettningsproceduren i denne artikel.

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

(**) Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

KAPITEL VII

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, ÆNDRINGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 44

Ændringer af bilagene

For at tage hensyn til tekniske fremskridt, den videnskabelige udvikling, forbrugernes sundhed og forbrugernes informationsbehov, og med forbehold af bestemmelserne i artikel 10, stk. 2, og artikel 21, stk. 2, om ændring af bilag II og III, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 49 og på de i artikel 50 og 51 anførte betingelser ændre bilagene til denne forordning.

Artikel 45

Overgangsperiode og anvendelsesdato for gennemførelsesforanstaltningerne og de delegerede retsakter

1. Med forbehold af nærværende artikels stk. 2 skal Kommissionen, når den udøver de beføjelser, som den tillægges ved denne forordning til at vedtage foranstaltninger efter forskrifts-proceduren i artikel 46, stk. 2, eller ved anvendelse af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49-52:

a) fastlægge en passende overgangsperiode for anvendelsen af de nye foranstaltninger, hvor fødevarer med etiketter, der ikke er i overensstemmelse med de nye foranstaltninger, kan bringes i omsætning, og hvor lagre af sådanne fødevarer, der er bragt i omsætning inden udløbet af overgangsperioden, fortsat kan sælges efter udløbet af overgangsperioden, indtil lagrene er opbrugt, og

b) sikre, at disse foranstaltninger finder anvendelse fra den 1. april i et givet kalenderår.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i hastetilfælde, hvor formålet med foranstaltningerne i nævnte stykke er beskyttelse af menneskers sundhed.

Artikel 46

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarer, rekæden og Dyresundhed.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 47

Ændringer af forordning (EF) nr. 1924/2006

Artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1924/2006 affattes således:

»I forbindelse med en ernærings- og/eller sundhedsanprisning er det obligatorisk at angive næringsdeklaration på produktet, undtagen når der er tale om generiske reklamer. De oplysninger, der skal angives, er de i artikel 29, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 af ... om fødevareinformation til forbrugerne (*) omhandlede. I forbindelse med en ernærings- og/eller sundhedsanprisning for et næringsstof, der er omhandlet i artikel 29, stk. 2, i forordning (EU) nr. .../2011, angives mængden af dette næringsstof i overensstemmelse med artikel 30-33 i nævnte forordning.

Mængden af det eller de stoffer, som ernærings- eller sundhedsanprisningen vedrører, og som ikke fremgår af næringsdeklarationen, angives i samme synsfelt som næringsdeklarationen og angives i overensstemmelse med artikel 30, 31 og 32 i forordning (EU) nr. .../2011. De måleenheder, der anvendes til at angive mængden af stoffet, skal være relevante for hvert af de pågældende stoffer.

(*) EUT L ...«.

Artikel 48

Ændringer af forordning (EF) nr. 1925/2006

Artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1925/2006 affattes således:

»3. Næringsdeklaration på produkter tilsat vitaminer og mineraler, der er omfattet af denne forordning, er obligatorisk. Deklarationen skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i artikel 29, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 af ... om fødevareinformation til forbrugerne (*), samt en angivelse af de samlede mængder af de tilsatte vitaminer og mineraler efter tilsætning til fødevaren.

(*) EUT L ...«.

Artikel 49

Udøvelse af delegationen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 5, artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 2, artikel 23, stk. 2, artikel 29, stk. 6, artikel 30, stk. 2, artikel 35, stk. 4, og artikel 44, i en periode på fem år efter... (*). Kommissionen aflægger en rapport om de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fem år. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 50.

2. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 50 og 51.

4. Hvor det i tilfælde af en ny, alvorlig sundhedsrisiko er nødvendigt af særligt hastende årsager, finder proceduren i artikel 52 anvendelse på delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 2, og artikel 21, stk. 2.

Artikel 50

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 10, stk. 2, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 5, artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 2, artikel 23, stk. 2, artikel 29, stk. 6, artikel 30, stk. 2, artikel 35, stk. 4, og artikel 44, omhandlede beføjelse til at vedtage de delegerede retsakter kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse samt den mulige begrundelse herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkelig eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 51

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på to måneder fra meddelelsen.

Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 1, gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis Europa-Parlamentet og Rådet begge har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden udløbet af den frist, der er omhandlet

i stk. 1, træder retsaken ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 52

Hasteprocedure

1. En delegeret retsakt, der er vedtaget efter denne artikel, træder i kraft straks og finder anvendelse så længe, der ikke er gjort indsigelse mod den i henhold til stk. 3.

2. I meddelelsen af Europa-Parlamentet og Rådet om den delegerede retsakt vedtaget efter denne artikel skal der anføres en begrundelse for anvendelse af hasteproceduren.

3. Europa-Parlamentet eller Rådet kan i henhold til proceduren i artikel 51, gøre indsigelse mod den delegerede retsakt vedtaget efter denne artikel. I så fald ophører retsaken med at finde anvendelse. Den institution, der gør indsigelse mod en sådan delegeret retsakt, anfører sin begrundelse herfor.

Artikel 53

Ophævelse

1. Direktiv 87/250/EØF, 90/496/EØF, 1999/10/EF, 2000/13/EF, 2002/67/EF, 2008/5/EF og forordning (EF) nr. 608/2004 ophæves med virkning fra ... (*).

2. Henvisninger til de ophævede retsakter betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 54

Overgangsforanstaltninger

1. Fødevarer, der er bragt i omsætning eller mærket inden den ... (**), og som ikke opfylder forordningens krav, kan markedsføres, indtil fødevarelagrene er opbrugt.

Fødevarer, der er bragt i omsætning eller mærket inden den ... (***), og som ikke opfylder kravene fastlagt i artikel 9, stk. 1, litra l), kan markedsføres, indtil fødevarelagrene er opbrugt.

2. Mellem den ... (**) og den ... (***) skal næringsdeklarationen, hvis den gives på frivillig basis, opfylde artikel 29-34.

3. Uanset direktiv 90/496/EØF, artikel 7 i forordning (EF) nr. 1924/2006 og artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1925/2006 kan fødevarer, der er mærket i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 29-34, bringes i omsætning inden den ... (**).

(*) Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) Den første dag i måneden tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

(***) Den første dag i måneden fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

*Artikel 55***Ikrafttræden og anvendelsesdato**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den ... (*), med undtagelse af artikel 9, stk. 1, litra l), der anvendes fra den ... (**).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

(*) Den første dag i måneden tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) Den første dag i måneden fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

BILAG I

SÆRLIGE DEFINITIONER

jf. artikel 2, stk. 4

1. Ved »næringsdeklaration« forstås oplysning om:
 - a) energiværdi eller
 - b) energiværdi og et eller flere af følgende næringsstoffer og deres specifikt nævnte bestanddele:
 - fedt (mættede fedtsyrer, transfedtsyrer, enkeltumættede fedtsyrer, flerumættede fedtsyrer)
 - kulhydrat (sukkerarter, polyoler, stivelse)
 - salt
 - kostfibre
 - protein
 - alle vitaminer og mineraler opført i bilag XIII, del A, punkt 1, når de forekommer i betydelig mængde som defineret i bilag XIII, del A, punkt 2.
2. Ved »fedt« forstås det samlede indhold af lipider, herunder phospholipider.
3. Ved »mættede fedtsyrer« forstås fedtsyrer uden dobbeltbinding.
4. Ved »transfedtsyrer« forstås fedtsyrer med mindst én ikke-konjugeret (dvs. afbrudt af mindst én methylen gruppe) kulstof-kulstof-dobbeltbinding i trans-konfigurationen.
5. Ved »enkeltumættede fedtsyrer« forstås fedtsyrer med én cis-dobbeltbinding.
6. Ved »flerumættede fedtsyrer« forstås alle fedtsyrer med to eller flere cis, cis-methylen-afbrudte dobbeltbindinger.
7. Ved »kulhydrat« forstås ethvert kulhydrat, som nedbrydes i menneskets stofskifte, herunder polyoler.
8. Ved »sukkerarter« forstås alle monosaccharider og disaccharider, som forekommer i fødevarer, med undtagelse af polyoler.
9. Ved »polyoler« forstås alkoholer, der indeholder mere end to hydroxylgrupper.
10. Ved »protein« forstås proteinindholdet beregnet efter formlen:
$$\text{protein} = \text{totalt Kjeldahl nitrogen} \times 6,25.$$
11. Ved »salt« forstås salt svarende til indholdet beregnet efter formlen: $\text{salt} = \text{natrium} \times 2,5.$
12. Ved »kostfiber« forstås kulhydratpolymerer med tre eller flere monomere enheder, som hverken fordøjes eller optages i tyndtarmen hos mennesker, og som tilhører følgende kategorier:
 - spiselige kulhydratpolymerer, der forekommer naturligt i fødevarer, som de indtages
 - spiselige kulhydratpolymerer fra råvarer til fødevarer, der er fremkommet ved fysiske, enzymatiske eller kemiske processer, og som har en positiv fysiologisk virkning, der er påvist ved almindeligt anerkendt videnskabelig dokumentation
 - spiselige syntetiske kulhydratpolymerer, som har en positiv fysiologisk virkning, der er påvist ved almindeligt anerkendt videnskabelig dokumentation.
13. Ved »gennemsnitsværdi« forstås den værdi, der bedst repræsenterer den mængde næringsstof, som en given fødevarer indeholder, og ved hvilken der tages hensyn til den margen, der skyldes sæsonmæssige variationer, forbrugsmønstre og andre faktorer, som kan have indflydelse på den faktiske værdi.

BILAG II

STOFFER ELLER PRODUKTER, DER FORÅRSAGER ALLERGIER ELLER INTOLERANCE

1. Glutenholdige kornprodukter, dvs. hvede, rug, byg, havre, spelt, kamut eller hybridiserede stammer heraf, og produkter på basis heraf, undtagen:
 - a) glucosesirup på basis af hvede, herunder dextrose ⁽¹⁾
 - b) maltodextriner på basis af hvede ⁽¹⁾
 - c) glucosesirup på basis af byg
 - d) kornprodukter, der anvendes til fremstilling af alkoholholdige destillater, herunder landbrugsethanol.
2. Krebsdyr og produkter på basis af krebsdyr.
3. Æg og produkter på basis af æg.
4. Fisk og produkter på basis af fisk, undtagen:
 - a) fiskegelatine anvendt som bærerstoff for vitamin- eller carotenoidpræparater
 - b) fiskegelatine eller ægte husblas, der anvendes som klaringsmiddel i øl og vin.
5. Jordnødder og produkter på basis af jordnødder.
6. Soja og produkter på basis af soja, undtagen:
 - a) fuldstændig raffineret sojaolie og -fedt ⁽¹⁾
 - b) naturlige blandede tocopheroler (E 306), naturligt D-alpha-tocopherol, naturligt D-alpha-tocopherolacetat, naturligt D-alpha-tocopherolsuccinat hidrørende fra soja
 - c) plantesteroler og plantesterolestere fremstillet af vegetabiliske olier hidrørende fra soja
 - d) plantestanolestere fremstillet af vegetabiliske steroler hidrørende fra soja.
7. Mælk og produkter på basis af mælk (herunder laktose), undtagen:
 - a) valle, der anvendes til fremstilling af alkoholholdige destillater, herunder landbrugsethanol
 - b) lactitol.
8. Nødder, dvs. mandler (*Amygdalus communis* L.), hasselnødder (*Corylus avellana*), valnødder (*Juglans regia*), cashewnødder (*Anacardium occidentale*), pekannødder (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), paranødder (*Bertholletia excelsa*), pistacie-nødder (*Pistacia vera*), queenslandnødder (*Macadamia ternifolia*) og produkter på basis heraf, undtagen nødder, der anvendes til fremstilling af alkoholholdige destillater, herunder landbrugsethanol.
9. Selleri og produkter på basis af selleri.
10. Sennep og produkter på basis af sennep.
11. Sesamfrø og produkter på basis af sesamfrø.

⁽¹⁾ Det gælder også produkter på basis heraf, hvis forarbejdningen af dem ikke kan tænkes at have øget den af autoriteten skønnede allergenicitet af det produkt, de hidrører fra.

12. Svovldioxid og sulfitter i koncentrationer på over 10 mg/kg eller 10 mg/liter som samlet SO₂ skal beregnes for produkter, som de udbydes klar til brug, eller som de er rekonstitueret efter fabrikanternes instrukser.
 13. Lupin og produkter på basis af lupin.
 14. Bløddyr og produkter på basis af bløddyr.
-

BILAG III

FØDEVARER, HVIS MÆRKNING SKAL OMFATTE EN ELLER FLERE SUPPLERENDE OPLYSNINGER

Fødevaretype eller -kategori	Oplysning
1. Fødevarer emballeret ved brug af bestemte gasser	
1.1. Fødevarer, hvis holdbarhed er forlænget ved brug af emballagegas i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008	»Pakket i beskyttende atmosfære«
2. Fødevarer, der indeholder sødestoffer	
2.1. Fødevarer, der indeholder et eller flere sødestoffer som tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008	»Indeholder sødestof(fer)«; denne oplysning placeres tæt ved varebetegnelsen for fødevaren
2.2. Fødevarer, der både er tilsat sukker og indeholder et eller flere sødestoffer som tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008	»Indeholder sukker og sødestof(fer)«; denne oplysning placeres tæt ved varebetegnelsen for fødevaren
2.3. Fødevarer, der indeholder aspartam/aspartam-acesulfamsalt som tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008	»Indeholder en phenylalanin-kilde«
2.4. Fødevarer, hvis indhold af polyoler udgør over 10 % som tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008.	»Overdreven indtagelse kan virke afførende«
3. Fødevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf	
3.1. Konfekturer eller drikkevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i en koncentration på 100 mg/kg eller 10 mg/l eller derover.	Angivelsen »indeholder lakrids« indsættes umiddelbart efter ingredienslisten, medmindre angivelsen »lakrids« i forvejen fremgår af ingredienslisten eller af varebetegnelsen for fødevaren. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved varebetegnelsen for fødevaren.
3.2. Konfekturer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i en koncentration på 4 g/kg eller derover.	Angivelsen »indeholder lakrids — personer, der lider af forhøjet blodtryk, bør undgå for stort indtag« indsættes umiddelbart efter ingredienslisten. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved varebetegnelsen for fødevaren.
3.3. Drikkevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i koncentrationer på 50 mg/l eller derover eller på 300 mg/l eller derover ved drikkevarer med et alkoholindhold på over 1,2 % vol. ⁽¹⁾ .	Angivelsen »indeholder lakrids — personer, der lider af forhøjet blodtryk, bør undgå for stort indtag« indsættes umiddelbart efter ingredienslisten. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved varebetegnelsen for fødevaren.
4. Drikkevarer med højt koffeinindhold eller fødevarer tilsat koffein	
4.1. Drikkevarer — undtagen drikkevarer fremstillet af kaffe, te, kaffeekstrakt eller teekstrakt, hvis varebetegnelsen for fødevaren indeholder ordet »kaffe« eller »te« — som — er bestemt til forbrug uden yderligere forarbejdning eller tilberedning og indeholder mere koffein end 150 mg/l, uanset kilden, eller — er i koncentreret eller tørret form og efter rekonstituering indeholder mere koffein end 150 mg/l, uanset kilden.	»Højt koffeinindhold. Bør ikke indtages af børn eller gravide« i samme synsfelt som varebetegnelsen for drikkevareren efterfulgt af en henvisning i parentes i overensstemmelse med denne forordnings artikel 13, stk. 1, til koffeinindholdet udtrykt i mg pr. 100 ml.

Fødevaretype eller -kategori	Oplysning
4.2. Andre fødevarer end dem, som er nævnt under punkt 4.1, hvor koffein er blevet tilsat med et ernæringsmæssigt eller fysiologisk formål.	»Tilsat koffein. Bør ikke indtages af børn eller gravide« i samme synsfelt som varebetegnelsen efterfulgt af en henvisning i parentes i overensstemmelse med denne forordnings artikel 13, stk. 1, til koffeinindholdet udtrykt i mg pr. 100 g/ml. For kosttilskud udtrykkes koffeinindholdet i forhold til den anbefalede daglige dosis på mærkningen.

5. Fødevarer tilsat plantesteroler, plantesterolestere, plantestanoler og/eller plantestanolestere

5.1. Fødevarer eller fødevareingredienser tilsat plantesteroler, plantesterolestere, plantestanoler og/eller plantestanolestere.	(1) »tilsat plantesteroler« eller »tilsat plantestanoler« i samme synsfelt som varebetegnelsen for fødevaren (2) indholdsmængden af tilsatte plantesteroler, plantesterolestere, plantestanoler eller plantestanolestere (udtrykt i % eller som g frie plantesteroler/plantestanoler pr. 100 g eller 100 ml af fødevaren) skal anføres i ingredienslisten (3) en erklæring om, at fødevaren udelukkende er beregnet til personer, der ønsker at sænke kolesterolindholdet i blodet (4) en erklæring om, at patienter, der indtager kolesterolsænkende medicin, kun bør bruge produktet under lægeligt tilsyn (5) en let synlig erklæring om, at fødevaren måske ikke er ernæringsmæssigt egnet til gravide eller ammende kvinder samt børn under fem år (6) vejledning om, at fødevaren skal anvendes som led i en afbalanceret og varieret kost, der bl.a. omfatter regelmæssigt indtag af frugter og grøntsager som et bidrag til at opretholde carotenoid-niveauerne (7) i samme synsfelt som erklæringen under nr. 3 en erklæring om, at indtag på over 3 g pr. dag af tilsatte plantesteroler/plantestanoler bør undgås (8) en definition af en portion af den pågældende fødevare eller fødevareingrediens (helst i g eller ml) med angivelse af den mængde plantesterol/plantestanol, den enkelte portion indeholder.
--	--

(¹) Værdierne gælder for produkterne, som de udbydes klar til brug, eller som de er rekonstitueret efter fabrikanternes instrukser.

BILAG IV

DEFINITION AF x-HØJDE

x-Højde

Tekst

1	Overlinje
2	Versallinje
3	Midterlinje
4	Grundlinje
5	Underlinje
6	x-højde
7	Skriftstørrelse

BILAG V

FØDEVARER, DER ER FRITAGET FOR KRAVET OM OBLIGATORISK NÆRINGSDEKLARATION

1. uforarbejdede produkter, der kun indeholder én ingrediens eller kategori af ingredienser
2. forarbejdede produkter, der som eneste forarbejdning er modnet, og som kun indeholder én ingrediens eller kategori af ingredienser
3. drikkevand, herunder drikkevand, der udelukkende er tilsat kuldioxid og/eller aromaer
4. krydderurter, krydderier eller blandinger heraf
5. salt og erstatninger herfor
6. sødestoffer til bordbrug
7. produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF af 22. februar 1999 om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter ⁽¹⁾, hele eller malede kaffebønner og hele eller malede koffeinfri kaffebønner
8. urte- og frugtte, te, koffeinfri te, pulverte eller teekstrakt, koffeinfri pulverte eller teekstrakt, som ikke indeholder andre tilsatte ingredienser end smagsstoffer, der ikke ændrer teens næringsværdi
9. gæret eddike og eddikeerstatninger, inkl. dem, der udelukkende er tilsat aromaer
10. aromaer
11. fødevaretilsætningsstoffer
12. tekniske hjælpestoffer
13. fødevareenzymmer
14. gelatine
15. sammensatte midler, der får marmelade, gelé og lign. til at stivne
16. gær
17. tyggegummi
18. fødevarer i emballage eller beholder, hvis største overflade har et areal på mindre end 25 cm²
19. fødevarer, der leveres direkte fra producenten af små mængder produkter til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer direkte til den endelige forbruger.

⁽¹⁾ EFT L 66 af 13.3.1999, s. 26.

BILAG VI

VAREBETEGNELSE FOR FØDEVAREN OG SÆRLIGE LEDSAGENDE OPLYSNINGER

DEL A — OBLIGATORISKE OPLYSNINGER, DER LEDSAGER VAREBETEGNELSEN FOR FØDEVAREN

1. Varebetegnelsen for fødevaren skal omfatte eller ledsages af oplysninger om fødevarens fysiske tilstand eller den særlige behandling, som fødevaren har undergået (f.eks. i pulverform, frysetørret, hurtigfrosset, koncentreret, røget), i de tilfælde, hvor undladelse af denne oplysning ville kunne vildlede køberen.
2. Hvad angår fødevarer, der har været frosset inden salg, og som sælges optøede, skal fødevarens navn ledsages af betegnelsen »optøet«.
3. Fødevarer, som er blevet behandlet med ioniserende stråling, skal forsynes med en af følgende angivelser:

»bestrålet« eller »behandlet med ioniserende stråling« og andre angivelser som anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/2/EF af 22. februar 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling ⁽¹⁾.
4. Hvad angår fødevarer, hvor en bestanddel eller en ingrediens, som forbrugerne forventer normalt anvendes eller er naturligt forekommende, er blevet erstattet med en anden bestanddel eller en anden ingrediens, skal mærkningen – foruden ingredienslisten – omfatte en tydelig angivelse af den bestanddel eller ingrediens, som er anvendt helt eller delvis til erstatningen.

DEL B — SÆRLIGE KRAV VEDRØRENDE BETEGNELSEN »HAKKET KØD«

1. Kriterier for sammensætningen i dagsproduktionen som gennemsnit:

	Fetindhold	Collagen-/ kødproteinforholdet ⁽¹⁾
— hakket magert kød	≤ 7 %	≤ 12 %
— hakket rent oksekød	≤ 20 %	≤ 15 %
— hakket kød med svinekød	≤ 30 %	≤ 18 %
— hakket kød af andre dyrearter	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Collagen-/kødproteinforholdet er udtrykt som procentdelen af collagen i kødprotein. Collagenindholdet er otte gange større end hydroxyprolinindholdet

2. I tillæg til kravene i afsnit V, kapitel IV, i bilag III til forordning (EF) nr. 853/2004 skal mærkningen desuden indeholde følgende udtryk:

— »Fetindhold ≤ ... %«

— »Collagen- / kødproteinforholdet ≤ ... %«.
3. Medlemsstaterne kan tillade, at hakket kød, der ikke overholder kriterierne i punkt 1, bringes i omsætning på det nationale marked med et nationalt mærke, som ikke kan forveksles med de mærker, der er foreskrevet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 853/2004.

⁽¹⁾ EFT L 66 af 13.3.1999, s. 16.

BILAG VII

ANGIVELSE AF OG BETEGNELSE FOR INGREDIENSER

DEL A — SÆRLIGE BESTEMMELSER OM ANGIVELSE AF INGREDIENSER I RÆKKEFØLGE EFTER FALDENDE VÆGT

Ingredienskategori	Bestemmelse om angivelse efter vægt
1. Tilsat vand og flygtige ingredienser.	Anføres efter deres vægt i færdigvaren. Den mængde vand, der er tilsat som ingrediens i en fødevarer, beregnes ved fra færdigvarens samlede indhold at fradrage den samlede mængde af de øvrige anvendte ingredienser. Man kan undlade at tage denne mængde i betragtning, såfremt den ikke overstiger 5 vægtprocent af færdigvaren. Denne undtagelse gælder ikke for uforarbejdede fødevarer.
2. Ingredienser, der anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen.	Kan anføres efter deres mængdeforhold før koncentrationen eller tørringen.
3. Ingredienser i koncentreret eller tørrede levnedsmidler, som skal rekonstitueres ved tilsætning af vand.	Kan anføres efter deres mængdeforhold i det rekonstituerede produkt, forudsat at ingredienslisten ledsages af en oplysning som »ingredienser i det rekonstituerede produkt« eller »ingredienser i det forbrugsklare produkt«.
4. Frugter, grøntsager eller svampe, hvoraf ingen vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel, og hvis mængdeforhold kan variere, når de anvendes blandet som ingredienser i en fødevarer.	Kan grupperes i ingredienslisten under betegnelsen »frugt«, »grøntsager« eller »svampe« efterfulgt af angivelsen »i variabelt mængdeforhold« umiddelbart efterfulgt af en opgørelse af de pågældende frugter, grøntsager eller svampe. I så fald angives blandingen i ingredienslisten i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, på grundlag af de anvendte frugters, grøntsagers eller svampes samlede vægt.
5. Krydderi- og krydderurtblandinger, hvoraf ingen vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel.	Kan anføres i en anden rækkefølge, forudsat at ingredienslisten ledsages af en oplysning som »i variabelt mængdeforhold«.
6. Ingredienser, der udgør mindre end 2 % af færdigvaren.	Kan anføres i en anden rækkefølge efter de øvrige ingredienser.
7. Ingredienser, der svarer til hinanden eller kan erstatte hinanden, og som kan anvendes til fremstilling eller tilberedning af en fødevarer uden at ændre dens sammensætning, art eller opfattede værdi, forudsat at de udgør mindre end 2 % af færdigvaren.	Kan angives i ingredienslisten med angivelsen »indeholder ... og/eller ...«, hvis mindst én af højst to ingredienser forekommer i færdigvaren. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på de fødevarerilsætningsstoffer og ingredienser, der er anført i del C i dette bilag, og på stoffer eller varer, der er anført i bilag II, og som forårsager allergier eller intolerans.

DEL B — ANGIVELSE AF VISSE INGREDIENSER VED HJÆLP AF EN KATEGORIBETEGNELSE I STEDET FOR EN SPECIFIK BETEGNELSE

Med forbehold af artikel 21 kan ingredienser, der henhører under en af nedenstående fødevarer kategorier, og som indgår i en anden fødevarer, kan betegnes ved denne kategoris betegnelse i stedet for ved den specifikke betegnelse.

Afgrænsning af fødevarer kategori	Betegnelse
1. Raffinerede olier, bortset fra olivenolie	»Olie«, suppleret med: — enten benævnelsen »vegetabilsk« eller »animalsk« — eller angivelse af den specifikke vegetabilsk eller animalske oprindelse.

Afgrænsning af fødevarekategori	Betegnelse
	Benævnelsen »helt eller delvis hærdet«, alt efter hvad der er relevant, skal ledsage angivelsen af en hærdet olie, medmindre mængden af mættede fedtsyrer og transfedtsyrer fremgår af næringsdeklarationen.
2. Raffinerede fedtstoffer	»Fedtstof«, suppleret med: — enten benævnelsen »vegetabilsk« eller »animalsk« — eller angivelse af den specifikke vegetabiliske eller animalske oprindelse. Benævnelsen »helt eller delvis hærdet«, alt efter hvad der er relevant, skal ledsage angivelsen af et hærdet fedtstof, medmindre mængden af mættede fedtsyrer og transfedtsyrer fremgår af næringsdeklarationen.
3. Blandinger af mel, der hidrører fra to eller flere kornsorter	»Mel«, fulgt af en opregning af de kornsorter, det hidrører fra, opstillet efter faldende vægt
4. Uforarbejdet stivelse og stivelse, der er modificeret ved fysiske processer eller ved hjælp af enzymer	»Stivelse«
5. Enhver fiskeart, hvor fisken indgår som ingrediens i en anden fødevare, og med forbehold af at varebetegnelsen og præsenteringsmåden for denne fødevare ikke henviser til en bestemt fiskeart	»Fisk«
6. Alle ostetyper, når osten eller osteblandingen indgår som ingrediens i en anden fødevare, og med forbehold af, at varebetegnelsen og præsenteringsmåden for denne fødevare ikke henviser til en bestemt type ost	»Ost«
7. Alle krydderier, som ikke overstiger 2 % af fødevarens vægt	»Krydder(er)« eller »krydderiblanding«
8. Alle krydderurter eller dele af krydderurter, som ikke overstiger 2 % af fødevarens vægt	»Krydderurt(er)« eller »blanding af krydderurter«
9. Alle former for gummiprodukter, der anvendes til fremstilling af gummibase til tyggegummi	»Gummibase«
10. Rasp af enhver oprindelse	»Rasp«
11. Alle kategorier af saccharose	»Sukker«
12. Vandfri dextrose eller dextrosemonohydrat	»Dextrose«
13. Glucosesirup og dehydreret glucosesirup	»Glucosesirup«
14. Alle mælkeproteiner (kasein, kaseinat og valleproteiner) samt blandinger heraf	»Mælkeproteiner«
15. Presset kakaosmør, expellerkakaosmør eller raffineret kakaosmør	»Kakaosmør«
16. Alle vintyper omfattet af bilag XIb til forordning (EF) nr. 1234/2007	»Vin«

Afgrænsning af fødevarekategori			Betegnelse
17. Skeletmuskulatur ⁽¹⁾ af pattedyr og fugle, der er anerkendt som egnet til konsum, inklusive det naturligt indeholdte eller omliggende væv, med et indhold af fedtstoffer og bindevæv, der ikke overstiger de værdier, som er fastsat nedenfor, når kødet udgør en ingrediens i en anden fødevare. Maksimumsgrænser for indhold af fedtstoffer og af bindevæv for ingredienser, der betegnes med kategorien »...kød«.			»...kød«, hvor det samtidig angives ⁽²⁾ , hvilke(n) dyreart(er) det hidrører fra
Art	Fedtindhold	Collagen /kødproteinforhold ⁽³⁾	
— Pattedyr (undtagen kanin og svin) og blandinger af forskellige arter, hvoraf hovedparten er pattedyr	25 %	25 %	
— Svin	30 %	25 %	
— Fugle og kaniner	15 %	10 %	
Hvis disse maksimumsgrænser for fedtstoffer og/eller bindevæv overskrides, og alle andre kriterier for definitionen af »kød« er overholdt, skal indholdet af »...kød« følgelig justeres nedad, og ingredienslisten skal, foruden betegnelsen »...kød«, omfatte angivelse af fedtindholdet/bindevævsindholdet. Denne definition omfatter ikke produkter, der er omfattet af definitionen af »maskinsepareret kød«.			
18. Alle typer produkter, der er omfattet af definitionen af »maskinsepareret kød«.			»maskinsepareret kød«, hvor det samtidig angives ⁽²⁾ , hvilke(n) dyreart(er) det hidrører fra

⁽¹⁾ Mellemgulv og tyggemuskler er skeletmuskulatur, mens hjerte, tunge, andre muskler i hovedet end tyggemuskler, forknæled, haseled og hale ikke er det.

⁽²⁾ Ved mærkning på engelsk kan i stedet for denne betegnelse anvendes ingrediensens generiske navn for den pågældende dyreart.

⁽³⁾ Collagenindholdet er otte gange større end hydroxyprolinindholdet.

DEL C — ANGIVELSE AF VISSE INGREDIENSER VED HJÆLP AF DERES KATEGORIBETEGNELSE, EFTERFULGT AF DERES SPECIFIKKE BETEGNELSE ELLER E-NUMMER

Med forbehold af artikel 21 angives fødevaretilsætningsstoffer og fødevareenzymmer, undtagen dem, der er angivet i artikel 20, litra b), der henhører under en af de i denne del anførte kategorier, ved betegnelsen på denne kategori, efterfulgt af deres specifikke betegnelse eller i givet fald deres E-nummer. Hvis en ingrediens henhører under flere kategorier, angives den, der svarer til ingrediensens hovedfunktion i fødevaren.

Syre	Smeltesalt ⁽¹⁾
Surhedsregulerende middel	Konsistensmiddel
Antiklumpningsmiddel	Smagsforstærker
Skumdæmpningsmiddel	Melbehandlingsmiddel
Antioxidant	Skumdannende midler
Fyldemiddel	Geleringsmiddel
Farve	Overfladebehandlingsmiddel
Emulgator	Fugtighedsbevarende middel

⁽¹⁾ Udelukkende for smelteost og produkter fremstillet på basis heraf.

Modificeret stivelse ⁽¹⁾	Kompleksdannere
Konserveringsmiddel	Stabilisator
Drivgas	Sødestof
Hævemiddel	Fortykkingsmiddel

DEL D — BETEGNELSE AF AROMAER I INGREDIENSLISTEN

1. Aromaer betegnes ved enten »aroma(er)« eller ved en mere specifik definition eller en beskrivelse af aromaen.
2. Kinin og koffein anvendt som aroma ved fremstilling eller tilberedning af en fødevare angives ved det specifikke navn i ingredienslisten umiddelbart efter betegnelsen »aroma(er)«.
3. Ordet »naturlig« eller andre ord med stort set samme betydning må kun anvendes for aromaer, såfremt den aromagivende bestanddel udelukkende indeholder aromastoffer som defineret i artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1334/2008 og/eller aromapræparater som defineret i artikel 3, stk. 2, litra d), i nævnte forordning.
4. Hvis aromaens betegnelse indeholder en henvisning til de anvendte stoffers vegetabiliske eller animalske art eller oprindelse, må ordet »naturlig« eller andre ord med stort set samme betydning kun anvendes, såfremt den aromagivende bestanddel udelukkende eller næsten udelukkende er udskilt af den pågældende fødevare eller den pågældende aromakilde gennem egnede fysiske processer, enzymprocesser, mikrobiologiske processer eller almindeligt anvendte tilberedningsprocesser for fødevarer.

DEL E — BETEGNELSE AF SAMMENSATTE INGREDIENSER

1. En sammensat ingrediens kan anføres i ingredienslisten med sin betegnelse, dersom denne er fastsat ved lov eller ved sædvane, og efter sin samlede vægt i produktet, såfremt denne angivelse umiddelbart efterfølges af en opregning af de ingredienser, der indgår i den sammensatte ingrediens.
2. Med forbehold af artikel 21 er ingredienslisten over sammensatte ingredienser ikke obligatorisk:
 - a) når sammensætningen af den sammensatte ingrediens er fastsat i gældende EU-bestemmelser, og forudsat at den sammensatte ingrediens udgør mindre end 2 % af færdigvaren; denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på fødevaretilsætningsstoffer, jf. dog artikel 20, litra a)-d)
 - b) for sammensatte ingredienser, som består af krydderi- og/eller krydderurtblandinger, der udgør mindre end 2 % af færdigvaren, undtagen fødevaretilsætningsstoffer, jf. dog artikel 20, litra a)-d), eller
 - c) når den sammensatte ingrediens er en fødevare, for hvilken der ifølge EU-bestemmelserne ikke kræves en ingrediensliste.

⁽¹⁾ Der kræves ikke angivelse af den specifikke betegnelse eller E-nummer.

BILAG VIII

MÆNGDEANGIVELSE AF INGREDIENSER

1. Der kræves ikke mængdeangivelse af ingredienser:

a) hvis der er tale om en ingrediens eller en kategori af ingredienser:

i) hvis drænedes nettovægt er angivet i overensstemmelse med bilag IX, punkt 5, eller

ii) hvis mængde i forvejen skal figurere i mærkningen i medfør af EU-bestemmelser, eller

iii) som anvendes i små mængder til aromatisering, eller

iv) som, selv om den figurerer i varebetegnelsen for fødevaren, ikke vil være afgørende for forbrugerens valg i markedsføringslandet, fordi variationen i mængde ikke er så væsentlig, at den kendetegner fødevaren eller adskiller den fra lignende fødevarer,

b) hvis der findes specifikke EU-bestemmelser, der fastlægger en bestemt mængde af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, uden at denne skal angives i mærkningen, eller

c) i de tilfælde, der er omhandlet i bilag VII, del A, punkt 4 og 5.

2. Artikel 22, stk. 1, litra a) og b), finder ikke anvendelse på:

a) ingredienser eller kategorier af ingredienser, der er omfattet af angivelsen »indeholder sødestof(fer)« eller »indeholder sukker og sødestof(fer)«, hvis angivelsen ledsager varebetegnelsen for fødevaren som foreskrevet i bilag III, eller

b) tilsatte vitaminer og mineraler, hvis disse stoffer angives i forbindelse med en næringsdeklaration.

3. Mængdeangivelse af en ingrediens eller en kategori af ingredienser:

a) udtrykkes i procent svarende til mængden af ingrediensen eller ingredienserne på det tidspunkt, hvor den/de anvendes, og

b) den i stk. 1 nævnte angivelse skal figurere i varebetegnelsen for fødevaren eller i umiddelbar nærhed af denne eller i ingredienslisten i forbindelse med den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser.

4. Uanset punkt 3 gælder dog følgende:

a) for fødevarer, der har undergået væsketab efter varmebehandling eller lignende behandling, udtrykkes denne mængde som en procentdel, der svarer til mængden af den eller de anvendte ingredienser, beregnet i forhold til færdigvaren, medmindre den pågældende angivne mængde af en ingrediens eller den samlede mængde af alle ingredienser overstiger 100 %, idet mængden i så fald angives med en vægtangivelse for den ingrediens/de ingredienser, der er anvendt ved tilberedningen af 100 g af færdigvaren

b) mængden af flygtige ingredienser angives efter deres vægt i færdigvaren

c) mængden af ingredienser, der anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen, kan angives efter deres vægt før koncentrationen eller tørringen

d) ingredienserne i koncentrerede eller tørrede levnedsmidler, som skal tilsættes vand, kan angives efter det mængdeforhold, hvori de findes i det rekonstituerede produkt.

BILAG IX

ANGIVELSE AF NETTOINDHOLD

1. Angivelse af nettoindhold kan udelades for fødevarer:
 - a) for hvilke der forekommer betydelige tab af rumfang eller masse, og som sælges stykvis eller afvejes i køberens nærværelse,
 - b) hvis nettoindhold er under 5 g eller 5 ml; denne bestemmelse gælder dog ikke for krydderier og krydderurter, eller
 - c) der normalt sælges stykvis, såfremt antallet af stykker er klart synlige og let tællelige udefra eller, når dette ikke er tilfældet, er angivet i mærkningen.
2. Dersom EU-bestemmelser eller, såfremt sådanne ikke findes, nationale bestemmelser foreskriver, at et indhold skal angives på en bestemt måde (f.eks. nominelt indhold, minimumsindhold, gennemsnitligt indhold), er dette indhold nettoindholdet i henhold til denne forordning.
3. Såfremt en færdigpakning består af to eller flere færdigpakkede enkeltpakninger, der indeholder samme mængde af samme vare, angives nettoindholdet ved at anføre nettoindholdet for hver enkelt pakning og det samlede antal enkeltpakninger. Disse oplysninger er dog ikke obligatoriske, såfremt det samlede antal enkeltpakninger er klart synligt og let tælleligt udefra, og såfremt mindst en angivelse af nettoindholdet i hver enkeltpakning er klart synlig udefra.
4. Såfremt en færdigpakning består af to eller flere enkeltpakninger, der ikke betragtes som salgsenheder, angives nettoindholdet ved at anføre det samlede nettoindhold og det samlede antal enkeltpakninger.
5. Såfremt en fødevarer i fast form præsenteres i en lage, angives fødevarens drænede nettovægt ligeledes. Såfremt fødevaren er glaseret, angives fødevarens nettovægt ekskl. glaserings.

I henhold til dette punkt forstås ved »lage« de nedenfor anførte produkter, eventuelt blandinger heraf, også når de er frosne eller dybfrosne, såfremt lagen kun er uvæsentlig i forhold til varens hovedbestanddele og derfor ikke er afgørende for købet: vand, vandige opløsninger af salt, saltlage, vandige opløsninger af levnedsmiddelsyrer, eddike, vandige opløsninger af sukker, vandige opløsninger af andre stoffer eller sødestoffer; frugt- eller grøntsagssaft for så vidt angår frugt eller grøntsager.

BILAG X

DATO FOR MINDSTE HOLDBARHED OG SIDSTE ANVENDELSESDATO

1. Datoen for mindste holdbarhed angives som følger:

a) Datoen skal følge efter udtrykket:

- »Mindst holdbar til ...«, når datoen angiver dagen
- »Mindst holdbar til og med ...« i andre tilfælde.

b) De i litra a) fastsatte angivelser ledsages af:

- enten selve datoen, eller
- en henvisning til det sted på mærkningen, hvor datoen er anført.

Disse oplysninger suppleres om nødvendigt med en anførelse af de opbevaringsforskrifter, som skal overholdes for at sikre den anførte holdbarhed.

c) Datoen skal omfatte en angivelse i ukodet form af den pågældende dag, måned og eventuelt det pågældende år i nævnte rækkefølge.

Dog er det for fødevarer:

- med en holdbarhed på under 3 måneder tilstrækkeligt at angive dag og måned
- med en holdbarhed på over 3 måneder, men ikke over 18 måneder, tilstrækkeligt at angive måned og år
- med en holdbarhed på over 18 måneder tilstrækkeligt at angive året.

d) Med forbehold af EU-bestemmelser, der fastsætter andre datoangivelser, kræves der ingen anførelse af datoen for mindste holdbarhed for:

- frisk frugt og friske grøntsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde; denne undtagelse finder ikke anvendelse på spirende frø og lignende produkter såsom skud af bælgfrugter
- vine, hedvine, mousserende vine, aromatiserede vine og lignende produkter, der er fremstillet af andre frugter end druer, samt drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206 00, og som er fremstillet af druer eller druemost
- drikkevarer med et alkoholindhold på 10 volumenprocent eller derover
- bageri- og konditorvarer, der på grund af deres beskaffenhed normalt konsumeres inden 24 timer efter fremstillingen
- eddike
- kogesalt
- sukker i fast form
- konfekturvarer, der næsten udelukkende består af aromatiserende og/eller farvede sukkerarter
- tyggegummi og lignende tyggeprodukter.

2. Sidste anvendelsesdato angives som følger:

a) Datoen skal følge efter udtrykket »sidste anvendelsesdato«.

b) De i litra a) fastsatte angivelser ledsages af:

— enten selve datoen, eller

— en henvisning til det sted på mærkningen, hvor datoen er anført.

Efter disse oplysninger skal følge en beskrivelse af de opbevaringsbetingelser, der skal overholdes.

c) Datoen skal omfatte en angivelse i ukodet form af den pågældende dag, måned og eventuelt det pågældende år i nævnte rækkefølge.

BILAG XI

KØDTYPER, FOR HVILKE ANGIVELSE AF OPRINDELSESLAND ELLER HERKOMSTSTED ER OBLIGATORISK

KN-koder (Den kombinerede nomenklatur 2010)	Beskrivelse
0203	Svinekød, fersk, kølet eller frosset
0204	Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset
Ex 0207	Kød af fjerkræ henhørende under pos. 0105, fersk, kølet eller frosset

BILAG XII

ALKOHOLINDHOLD

Det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, angives ved et tal med højst én decimal. Det efterfølges af symbolet »% vol.«, og foran det kan eventuelt indsættes udtrykket »alkohol« evt. forkortet til »alk.«.

Alkoholindholdet bestemmes ved 20 °C.

De tolerancer ($\pm$), udtrykt i absolutte værdier, som tillades ved angivelsen af alkoholindholdet, er anført i nedenstående skema. De finder anvendelse under hensyn til nøjagtigheden af analysemetoden til bestemmelse af alkoholindholdet.

Drikkevarer	Tolerance ($\pm$)
1. Øl, der henhører under KN-kode 2203 00 med et alkoholindhold på højst 5,5 % vol., ikke-mousserende drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206 00, og som er fremstillet af druer	0,5 % vol.
2. Øl med et alkoholindhold på over 5,5 % vol., mousserende drikkevarer, under KN-kode 2206 00, fremstillet af druer, cider, frugtvín og andre lignende gærede drikkevarer, fremstillet af andre frugter end druer, eventuelt perlende eller mousserende; mjød	1 % vol.
3. Drikkevarer med indhold af udblødte frugter eller plantedele	1,5 % vol.
4. Andre drikkevarer med et alkoholindhold på over 1,2 % vol.	0,3 % vol.

BILAG XIII

REFERENCEINDTAG

DEL A — REFERENCEINDTAG AF VITAMINER OG MINERALER (VOKSNE)

1. **Vitaminer og mineraler, som kan deklareres, og deres ernæringsmæssige referenceværdier**

Vitamin A (µg)	800	Chlorid (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Calcium (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Phosphor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Magnesium (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Jern (mg)	14
Thiamin (mg)	1,1	Zink (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Kobber (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluorid (mg)	3,5
Folinsyre (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12 (µg)	2,5	Chrom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molybdæn (µg)	50
Pantothensyre (mg)	6	Jod (µg)	150
Kalium (mg)	2 000		

2. **Betydelig mængde af vitaminer og mineraler**

Som regel skal der tages hensyn til følgende værdier for at afgøre, hvad der udgør en betydelig mængde:

- 15 % af de ernæringsmæssige referenceværdier angivet i punkt 1, pr. 100 g eller 100 ml for andre varer end drikkevarer
- 7,5 % af de ernæringsmæssige næringsreferenceværdier angivet i punkt 1, pr. 100 ml for drikkevarer eller
- 15 % af de ernæringsmæssige referenceværdier angivet i punkt 1 pr. portion, hvis pakken kun indeholder én enkelt portion.

DEL B — REFERENCEINDTAG AF ENERGI OG VISSE ANDRE NÆRINGSSTOFFER END VITAMINER OG MINERALER (VOKSNE)

Energi eller næringsstof	Referenceindtag
Energi	8 400 kJ (2 000 kcal)
Fedt i alt	70 g
Mættede fedtsyrer	20 g
Kulhydrat	260 g
Sukkerarter	90 g
Salt	6 g

BILAG XIV

OMREGNINGSFAKTORER

OMREGNINGSFAKTORER TIL BEREGNING AF ENERGIVÆRDI

Den deklarerede energiværdi skal beregnes ved anvendelse af følgende omregningsfaktorer:

kulhydrat (undtagen polyoler)	4 kcal/g — 17 kJ/g
polyoler	2,4 kcal/g — 10 kJ/g
protein	4 kcal/g — 17 kJ/g
fedt	9 kcal/g — 37 kJ/g
salatrimtyper	6 kcal/g — 25 kJ/g
alkohol (ethanol)	7 kcal/g — 29 kJ/g
organisk syre	3 kcal/g — 13 kJ/g
kostfibre	2 kcal/g — 8 kJ/g
erythritol	0 kcal/g — 0 kJ/g

BILAG XV

MÅLEENHEDER OG UDFORMNING AF NÆRINGSDEKLARATION

De måleenheder, der i næringsdeklarationen skal anvendes for energiværdi (kilojoules (kJ) og kilokalorier (kcal)) og masse (gram (g), milligram (mg) og mikrogram (µg)) samt i givet fald oplysningernes rækkefølge, er følgende:

energi	kJ og kcal
fedt	g
heraf	
— mættede fedtsyrer	g
— transfedtsyrer	g
— enkeltumættede fedtsyrer	g
— flerumættede fedtsyrer	g
kulhydrat	g
heraf	
— sukkerarter	g
— polyoler	g
— stivelse	g
kostfibre	g
protein	g
salt	g
vitaminer og mineraler	de enheder, der er anført i del A, punkt 1, i bilag XI

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Europa-Kommissionen forelagde den 1. februar 2008 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareinformation til forbrugerne ⁽¹⁾ på grundlag af artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde — herefter benævnt »traktaten«). Den almindelige lovgivningsprocedure finder anvendelse.
2. Europa-Parlamentet fastlagde den 16. juni 2010 sin førstebehandlingsholdning ⁽²⁾ i overensstemmelse med artikel 294, stk. 3, i traktaten, idet det godkendte 247 ændringsforslag til Kommissionens oprindelige forslag.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 18. september 2008 ⁽³⁾ i overensstemmelse med 114, stk. 1, i traktaten.

3. Rådet vedtog den 21. februar 2011 sin førstebehandlingsholdning med kvalificeret flertal i overensstemmelse med artikel 294, stk. 5, i traktaten.

II. FORMÅL

1. Hovedformålet med udkastet til forordning om fødevareinformation til forbrugerne er at ajourføre og rationalisere EU-retsfor skrifterne om fødevaremærkning og især næringsdeklaration. Forordningsudkastet samler forskellige retsakter, såsom direktiv 2000/13/EF ⁽⁴⁾ og 90/496/EØF ⁽⁵⁾, i én enkelt forordning og indfører en vigtig nyskabelse: Næringsdeklaration bør være obligatorisk.
2. Formålet med forordningsudkastet er at sikre et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og interesser ved at give de endelige forbrugere grundlag for at træffe informerede valg og anvende fødevarer på sikker vis, idet der tages hensyn til forskellene i forbrugernes opfattelse og deres informationsbehov.
3. Forordningsudkastet har endvidere til formål at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, ved at opnå fri bevægelighed i Unionen for fødevarer, der er lovligt produceret og markedsført, idet der, når det er relevant, tages hensyn til behovet for at beskytte producenternes legitime interesser og fremme produktionen af kvalitetsprodukter.

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

A) Kommissionens forslag

Rådet fremsatte i sin førstebehandlingsholdning en række ændringsforslag til Kommissionens forslag, navnlig vedrørende:

- a) **forordningsudkastets anvendelsesområde** (artikel 1, stk. 3): Rådet angav udtrykkeligt, at forordningsudkastet finder anvendelse på fødevarevirksomhedsleders aktiviteter. Dette omfatter ændringsforslag 6, 39 (femte del) og 305 (delvis)
- b) **efterligning af en fødevare** (artikel 7, stk. 1, litra d), og bilag VI): Rådet indførte bestemmelser, der har til formål at hindre, at fødevareinformationen vildleder forbrugeren ved at give indtryk af, at der er tale om en bestemt fødevare eller om forekomsten af en bestemt ingrediens, selv om fødevaren i virkeligheden er en fødevare, hvor en naturligt forekommende bestanddel eller en ingrediens, der normalt anvendes, er blevet erstattet med en anden bestanddel eller en anden ingrediens. Rådet kræver desuden, at den bestanddel eller ingrediens, der anvendes som erstatning, fremgår af deklarationen. Dette afspejler ånden i ændringsforslag 77, 78 og 230 med én undtagelse: Rådet mener, at en klar angivelse af den bestanddel eller ingrediens, der anvendes som erstatning, foruden fødevarens betegnelse giver forbrugerne de relevante oplysninger

⁽¹⁾ 6172/08.

⁽²⁾ 10972/10 [P7_TA(2010)0222].

⁽³⁾ EUT C 77 af 31.3.2009, s. 81.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler (EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40).

- c) **navnet på etiketten** (artikel 9, stk. 1, litra h)): Rådet præciserede, at det er obligatorisk at angive navn og adresse på den fødevarevirksomhedsleder, der er ansvarlig for fødevareinformationen, på etiketten; der kan frivilligt medtages yderligere navne og adresser for at angive, hvilke andre fødevarevirksomhedsledere der er inddraget i fødevarefremstillingsprocessen
- d) **fjernsalg** (artikel 14): For færdigpakkede fødevarer kræves det, at alle obligatoriske fødevareoplysninger, bortset fra datoen for mindste holdbarhed og sidste anvendelsesdato, skal gives, inden købet afsluttes; under alle omstændigheder skal alle obligatoriske oplysninger gives på leveringstidspunktet; ændringsforslag 20, 118 og 119 er derfor omfattet
- e) **alkoholholdige drikkevarer** (artikel 16, stk. 4): Rådet fastlagde nærmere formålene med den rapport om undtagelsen for alkoholholdige drikkevarer, som Kommissionen skal forelægge inden for fem år efter forordningens ikrafttræden
- f) **oprindelsesland eller herkomststed** (artikel 25): Angivelse af oprindelsesland eller herkomststed er obligatorisk:
- a) hvis en manglende angivelse ville kunne vildlede forbrugeren
- b) for svine-, fåre-, gede- og fjerkrækød foruden de produkter, som det allerede er obligatorisk for i medfør af vertikal lovgivning, bør Kommissionen forelægge en rapport inden for fem år efter datoen for anvendelsen af den obligatoriske angivelse.

For andre produkter (andre typer kød, mælk, mælk anvendt som ingrediens i mejeriprodukter, kød anvendt som ingrediens, uforarbejdede fødevarer, ingredienser, der udgør mere end 50 % af en fødevare) skal Kommissionen forelægge en rapport inden for tre år efter ikrafttrædelsen af forordningen for at evaluere gennemførligheden og foretage en cost-benefit-analyse omfattende de retlige aspekter for så vidt angår det indre marked og konsekvenserne for den internationale handel af at angive oprindelseslandet eller herkomststedet for disse produkter. Rådet kræver desuden angivelse af den primære ingrediens' oprindelse, hvis denne ikke er den samme som fødevarens (eller i det mindste angivelse af, at oprindelsen ikke er den samme)

- g) **næringsdeklarationen** (artikel 29 og 33): Elementerne i den obligatoriske næringsdeklaration er energi, fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrater, sukkerarter, protein og salt; de kan frivilligt suppleres af det element, der defineres i artikel 29, stk. 2; alle disse elementer bør anføres i det samme synsfelt (på forsiden af pakken eller et andet sted). Desuden kan en del af oplysningerne gentages i ethvert synsfelt (på forsiden af pakken eller et andet sted). Dette er i overensstemmelse med ændringsforslag 298
- h) **angivelsen »per 100 g eller per 100 ml«** (artikel 31 og 32): I Rådets holdning er angivelsen per 100 g eller per 100 ml, som giver mulighed for at sammenligne lignende produkter, obligatorisk i alle tilfælde. Angivelsen »per portion« er tilladt ud over ovenstående angivelse. Dette omfatter ændringsforslag 32 (første del)
- i) **ikke-færdigpakkede fødevarer** (artikel 42): I princippet er det kun oplysninger om allergener, der er obligatorisk for ikke-færdigpakkede fødevarer. Medlemsstaterne kan imidlertid på nationalt plan fastsætte, at andre af oplysningerne i artikel 9 eller bilag III er obligatoriske. De kan også fastlægge, hvordan oplysningerne skal gøres tilgængelige. Dette er i overensstemmelse med ændringsforslag 7, 34, 37, 39 (fjerde del), 93, 127, 136, 184 (første del), 185 og 220
- j) **supplerende udtryks- og præsentationsformer** (artikel 34): I overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændringsforslag lod Rådet også kapitlet i Kommissionens forslag om »nationale ordninger« udgå. Rådet vil dog gøre det muligt for fødevarevirksomhedsledere at anvende supplerende udtryks- og præsentationsformer, med forbehold af de retlige krav efterkommes. Rådets blev enigt om en mindsteramme på EU-plan for supplerende udtryks- og præsentationsformer. Dette er i overensstemmelse med ændringsforslag 59, 155, 156, 170 (tredje del) og 301

- k) **tilpasning til traktaten:** Retsgrundlaget er blevet tilpasset til traktaten; desuden er terminologien blevet tilpasset, og der er blevet indføjet nye bestemmelser vedrørende Kommissionens beføjelser til at gennemføre forordningen i teksten. Dette er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændringsforslag 82, 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 340 (delvis), 346, 347, 348 og 349
- l) **overgangsforanstaltninger vedrørende gennemførelsesforanstaltningerne og de delegerede retsakter** (artikel 45): Forordningsudkastet fastsætter, at Kommissionen skal vedtage foranstaltninger vedrørende blandt andet en overgangsperiode, hvor fødevarer med etiketter fortsat kan sælges, indtil lagrene er opbrugt; dette omfatter i princippet ændringsforslag 69
- m) **forordningens anvendelsesdato** (artikel 55): Forordningen skal finde anvendelse tre år efter, at den træder i kraft, med undtagelse af artikel 29-34, der skal finde anvendelse fem år efter ikrafttrædelsen; anvendelsen af bestemmelserne vedrørende næringsdeklarationen kan dog fremskyndes: Fødevarevirksomhedsledere kan frivilligt anvende artikel 29-34 tre år efter forordningens ikrafttræden (artikel 54, stk. 3).

B) Europa-Parlamentets ændringsforslag

a) Indarbejdede ændringsforslag

Rådet har indarbejdet 75 af Europa-Parlamentets ændringsforslag i sin holdning.

Rådet tilsluttede sig følgende ændringsforslag fuldt ud:

59 og 301 (kapitlet om nationale ordninger udgår), 57 og 58 (forenkling af definitionen af »primær ingrediens«), 76 (afgørende vis), 82 (tilpasning til Lissabontraktaten), 83 (vildledende praksis), 103 (beføjelse til at ændre listen over obligatoriske angivelser), 149 (forenkling), 184, (første del) og 185 (ikke-færdigpakkede fødevarer), 217 (fødevarer, der er fritaget for næringsdeklaration), 243 (liste over vitaminer) samt 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 346, 347, 348 og 349 (gennemførelsesbeføjelser og delegerede retsakter).

Følgende ændringsforslag blev delvis accepteret:

17, 332 og 340 (gennemførelsesbeføjelser og delegerede retsakter) 88 og 89 (ansvar), 118 og 119 (fjernsalg), 155 (udtryks- og præsentationsformer), 300 (nationale ordninger) samt 322 (bilag I).

Følgende ændringsforslag blev i princippet accepteret:

6 og 305 (delvis) (forordningens anvendelsesområde), 7, 34, 37, 39 (fjerde og femte del), 93, 127, 136 og 285 (ikke-færdigpakkede fødevarer), 14, 84, 86 og 326 (ansvar), 20, 118 og 119 (fjernsalg), 31 (samme synsfelt), 32 (første del) (mængdeangivelser), 40 (fødevarer fra tredjelande), 69 (overgangsforanstaltninger), 77, 78 og 230 (efterligning af en fødevare), 130 (nanomaterialer), 134 (enzymmer), 156, 160 og 165 (udtryks- og præsentationsformer), 170 (første del) (frivillige oplysninger), 170 (tredje del) (supplerende udtryks- og præsentationsformer), 178 (frie varebevægelser), 194 (ikrafttrædelsen af artikel 29-34), 202, 203, 204, 245 og 255 (bilagene) samt 298 (gentagelse af næringsdeklarationen).

b) Ændringsforslag, der allerede er omfattet af Kommissionens forslag

For så vidt angår en række af ændringsforslagene indarbejdede Rådet dem ikke specifikt i sin tekst, eftersom det mener, at de allerede er omfattet af Kommissionens forslag i dele, som Rådet ikke har ændret. Rådet er imidlertid enig i principperne vedrørende ændringsforslag 71, 72 og 142 (delvis) (kategorier af oplysninger), 98 og 99 (opbevaringsforskrifter), 114 og 122 (sprogkrav), 115, 265, 276 og 293 (vildledning af forbrugeren), 116 og 224 (delvis) (læselighed), 209 (frugt og grøntsager), 211 (mineralvand) samt 215 og 216 (tilsætningsstoffer).

I alt er 92 af Europa-Parlamentets ændringsforslag i overensstemmelse med i det mindste ånden i Rådets holdning.

c) **Ændringsforslag, der ikke accepteres**

Rådet accepterede ikke følgende ændringsforslag:

1) *Formålet med udkastet til forordning*

De grundlæggende formål med forordningen fastsættes i betragtning 1, 2 og 3 i Rådets holdning. Tilføjelserne til betragtning 2 i ændringsforslag 1 blev anset for at være unødvendige.

Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forslag fastlægger formålet med forordningen; det ville være uhensigtsmæssigt at lade det udgå. Ændringsforslag 38 blev derfor forkastet.

Rådet mener, at formålet med forordningen er udtrykt korrekt i artikel 3, stk. 1, i Rådets holdning. Det ansås ikke at være nødvendigt at ændre affattelsen, så ændringsforslag 66 blev ikke accepteret.

Forordningsudkastet har grundlæggende set til formål at beskytte forbrugerne, men der kan ikke være nogen forbrugerbeskyttelse uden fødevarefremstilling; det er derfor i forbrugernes interesse, at producenterne interesser og produkternes kvalitet også tages i betragtning. Ændringsforslag 68 blev derfor forkastet.

2) *Uddannelses- og informationskampagner*

Ændringsforslag 4 og 5 indfører omtale af uddannelses- og informationskampagner i EU-forordningsudkastets betragtninger, men sådanne kampagner er nationale instrumenter; der er desuden intet i retsaktens bestemmelser, der svarer til disse betragtninger. Disse ændringsforslag blev forkastet.

3) *Vildledning af forbrugeren*

Forbuddet mod at tillægge fødevarer medicinske egenskaber i betragtning 20 i Rådets holdning er vigtigere for Rådet end indholdet af Europa-Parlamentets udgave. Ændringsforslag 12 blev derfor forkastet.

Særlige kostbehov: Forbuddet i Europa-Parlamentets ændringsforslag 81 er allerede omfattet af direktiv 2009/39/EF ⁽¹⁾. om fødevarer bestemt til særlig ernæring

4) *Ernærings- og sundhedsanprisninger*

Ernærings- og sundhedsanprisninger er reguleret af forordning (EF) nr. 1924/2006 ⁽²⁾ om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer. Overlapninger mellem nærværende udkast til forordning og forordningen om ernærings- og sundhedsanprisninger bør undgås. Den omtale, der indføres i betragtningen ved ændringsforslag 13, anses derfor for at være uhensigtsmæssig.

Fremhævelse af, at et næringsstof mangler eller forekommer i en mindsket mængde, kan ligge i gråzonen på grænsen mellem oplysning og anprisning; overlapninger mellem nærværende udkast til forordning og forordning (EF) nr. 1924/2006 bør undgås. Ændringsforslag 79 og 80 blev forkastet.

5) *Ny teknologi*

Ændringsforslag 16 indfører en ny betragtning, der beskriver alternative måder for forbrugerne at indhente oplysninger på end gennem fødevareetiketter, såsom internettet. Betragtningen er rent beskrivende, og der findes ikke nogen hertil svarende omtale i den dispositive del af teksten.

6) *Allergener*

For så vidt angår stoffer, der forårsager allergier, indfører ændringsforslag 18 i en betragtning et krav (om at angive spor af stoffet), som ikke tilsvarende omtales i den dispositive del af teksten.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF af 6. maj 2009 om fødevarer bestemt til særlig ernæring (EUT L 124 af 20.5.2009, s. 21).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9).

Ifølge ændringsforslag 135 bør risikoen for allergi eller intolerans være umiddelbart indlysende ud fra angivelsen af allergener i ingredienslisten. Rådet mener, at angivelse af navnet på det stof, der kan forårsage allergi eller intolerans, er tilstrækkelig klar information for forbrugeren.

7) *Folkesundhedspolitik*

En betragtning i en EU-forordning forekommer ikke at være et passende sted at tilkendegive over for medlemsstaterne, hvordan de skal føre deres folkesundhedspolitik, eftersom dette er en national kompetence; ændringsforslag 26 blev derfor forkastet.

8) *National lovgivning*

Artikel 37 i Rådets holdning fastsætter, at nationale foranstaltninger ikke må fremkalde hindringer for de frie varebevægelser. Ændringsforslag 35 er derfor overflødig.

9) *Definitioner*

— Rådet mener, at definitionen af fødevareinformationslovgivning er nødvendig i forbindelse med forordningsudkastet og ikke bør udgå; ændringsforslag 44 blev forkastet.

— Definitionen af obligatorisk fødevareinformation præciserer formålet med retsakten og bør ikke udgå; ændringsforslag 45 blev forkastet.

— Kommissionens definition af færdigpakket fødevare, der omtaler emballagen og angiver, at fødevaren pakkes i emballagen, inden den udbydes til salg, er mere fuldstændig og præcis end den udgave, der findes i ændringsforslag 47; dette ændringsforslag blev forkastet.

— Definitionen af »ikke-færdigpakket fødevare« er overflødig og uhensigtsmæssig, eftersom »ikke-færdigpakkede fødevarer« er de fødevarer, der ikke er færdigpakkede, og der findes en definition af færdigpakket fødevare; desuden ville en definition af ikke-færdigpakket fødevare åbne op for den mulighed, at der findes fødevarer, der hverken er pakkede eller ikke-pakkede, og dette ville uundgåeligt føre til retsusikkerhed; ændringsforslag 48 blev derfor forkastet.

— Begrebet håndværksfødevare anvendes ikke i Rådets holdning; definitionen er derfor overflødig; ændringsforslag 292 blev forkastet.

— I definitionen af »ingrediens« tilføjer sætningen »restkoncentrationer betragtes ikke som ingredienser« klarhed og sikkerhed; den bør ikke udgå; ændringsforslag 49 blev forkastet.

— Definitionen af »synsfelt« i Kommissionens forslag anses for at være mere præcis; ændringsforslag 52 blev forkastet.

— Af hensyn til den retlige klarhed og retssikkerheden foretrækker Rådet at bibeholde Kommissionens forslag til definitionen af »betegnelse ifølge forskrifterne« i retsakten og har derfor forkastet ændringsforslag 54 og 129.

— Rådet forenkler definitionen af »primær ingrediens«, idet det lod definitionerne af betydelige og karakteriserende ingredienser udgå, men bibeholdt definitionen af primær ingrediens i retsakten, eftersom den anvendes i en af bestemmelserne; ændringsforslag 56 blev forkastet.

— Rådet mener, at begrebet »produkt med kun én ingrediens« er tilstrækkelig klart og ikke behøver at defineres; ændringsforslag 350 blev ikke accepteret.

— Rådet valgte ikke at medtage en definition af »efterligning af en fødevare« i teksten for at undgå risikoen for i en definition at udelukke tilfælde, der kan anses for at være »fødevareefterligninger«, og som bør være omfattet af den samme ordning; ændringsforslag 63 blev ikke accepteret.

10) Ikke-færdigpakkede fødevarer

Rådet bibeholdt ikke-færdigpakkede fødevarer, der omhandles i artikel 41, i anvendelsesområdet for forordningen. Som følge heraf blev ændringsforslag 39 (anden og tredje del) og 109 forkastet.

I princippet er der ikke behov for oplysninger vedrørende ikke-færdigpakkede fødevarer, bortset fra om allergener. Ikke-færdigpakkede fødevarer passerer som regel ikke grænserne. Det er derfor logisk give medlemsstaterne kompetence til på nationalt plan at kræve yderligere oplysninger i overensstemmelse med deres nationale kostråd og folkesundhedsprioriteter. Ændringsforslag 6 og 184 (anden del) blev derfor forkastet.

11) Fremstillingsdato

Rådet drøftede »fremstillingsdato« generelt. Dette ville være en supplerende oplysning, som fødevarerproducenterne skulle give, og udgøre en ekstra byrde for dem. Inden dette kræves, bør det derfor nøje overvejes, om der er behov for det, og om det ville være nyttigt. Af denne grund blev ændringsforslag 62, 97 og 140 forkastet.

12) Fødevarens oprindelse

Et af de principper, der ligger til grund for bestemmelserne om oprindelse i Rådets holdning, er at undgå at vildlede forbrugeren. Den bestemmelse, som Europa-Parlamentets ændringsforslag 172 lader udgå, har til formål at undgå at vildlede forbrugeren. Ændringsforslag 172 og også 173 blev derfor forkastet.

Europa-Parlamentet foreslog ændringer, der kræver umiddelbar angivelse af oprindelsen for fødevarer såsom kød, mejeriprodukter, frisk frugt og friske grøntsager, andre produkter med kun én ingrediens samt kød og fisk, der anvendes som ingredienser i forarbejdede fødevarer. I Rådets holdning kræves angivelse af oprindelseslandet eller herkomststedet også for svine-, fåre-, gede- og fjerkrækød. For andre produkter (andre typer kød, mælk, mælk anvendt som ingrediens i mejeriprodukter, kød anvendt som ingrediens, uforarbejdede fødevarer, ingredienser, der udgør mere end 50 % af en fødevarer) har Rådet imidlertid fastsat, at Kommissionen forinden skal forelægge en rapport med henblik på at bekræfte, at det er praktisk muligt at angive oprindelsen. Af denne grund kan Rådet ikke acceptere ændringsforslag 101, 309 og 328.

Ændringsforslag 24 blev forkastet, eftersom Den Europæiske Union som oprindelsesangivelse for fødevarer ikke forekommer at være et spørgsmål, der skal behandles i en forordning. Det vil snarere være et af de elementer, der skal evalueres i Kommissionens rapporter og om nødvendigt efterfølgende fastsættes i gennemførelsesforanstaltninger.

For så vidt angår ændring 50 foretrak Rådet at bevare den bredere definition »herkomststed« som anført i Kommissionens forslag. Denne ændring blev forkastet.

Med hensyn til ændring 177 havde Rådet ingen planer om at begrænse begrebet »herkomststed«.

Rådet opretholdt muligheden for medlemsstaterne for at vedtage nationale foranstaltninger vedrørende den obligatoriske angivelse af fødevarers oprindelsesland eller herkomststed, hvis forbindelsen mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst er dokumenteret, for at beskytte kvaliteten af lokale fødevarer. Ændring 179 måtte forkastes.

13) Alkoholholdige drikkevarer

Rådet frit og specifikt definerede alkoholholdige drikkevarer fra at have både ingredienslisten og næringsdeklarationen i deres helhed. Indtil Kommissionen inden for fem år har aflagt rapport om en revision af situationen, kan der gives oplysninger frivilligt, og navnlig med hensyn til næringsdeklarationen kan energiværdien opgives alene for disse fritagne drikkevarer. Der er imidlertid ikke noget obligatorisk krav om energi i Rådets holdning. Ændring 28 blev således forkastet.

Rådet fritog bevidst ikke drikkevarer, hvor alkohol er blandet med ikke-alkoholholdige læskedrikke (almindeligvis kaldet »alkopops«), som hovedsagelig unge indtager i store mængder. Rådet kunne derfor ikke godkende ændring 145, 294 og 339. Europa-Parlamentet fritog alkopops, men ønskede på den anden side i en betragtning strengere mærkningskrav for dem. Rådet mener, at anvendelsen af de fælles krav giver tilstrækkelig information om disse drikkevarer. Ændring 21 blev forkastet.

Generelt fritages alkoholholdige drikkevarer fra kravet om en ingrediensliste. Hvis der anvendes forskellige bestemmelser på nationalt plan, er der imidlertid ingen grund til ikke at bevare dem. Rådet kunne ikke acceptere ændring 181.

14) *Læselighed*

For Rådet er et af de vigtige elementer ved læselighed den obligatoriske skriftstørrelse suppleret med kontrast og yderligere kriterier, som Kommissionen skal definere ved delegerede retsakter. Derfor fastsatte Rådet bogstavernes størrelse til 1,2 mm (x-højde), for at en tekst kan anses for at være læselig, mens Europa-Parlamentet henviser til et subjektivt kriterium (optiske hjælpemidler). I ændring 19, 113 og 334 overvejede Europa-Parlamentet ikke eksplicit noget målbart kriterium til at fastslå læselighed, hvilket Rådet ikke kunne acceptere.

Europa-Parlamentet fastsætter en lukket liste med supplerende kriterier, mens Rådet lod listen være åben, for at Kommissionen kan overveje den. Rådet kan ikke acceptere ændring 53:

Ændring 67 indfører en generisk bestemmelse med vage begreber, hvis overholdelse det vil være umuligt at kontrollere.

I betragtning af det generelle krav om skriftstørrelse i Rådets holdning bliver ændring 111, der kræver en skriftstørrelse til specifikke fødevarer, meningsløs.

Rådet finder det nødvendigt at give beføjelser til Kommissionen til at vedtage detaljerede regler om kontrast mellem tryk og baggrund i betragtning af denne bestemmelses meget tekniske natur. Rådet kunne derfor ikke acceptere ændring 112.

For så vidt angår ændring 117 skal den, hvis miljøbelastningen er et kriterium for lovgiveren, der skal tages hensyn til for at begrænse de påkrævede obligatoriske oplysninger, ikke finde direkte anvendelse på ledere af fødevarevirksomheder. Sidstnævnte skal give obligatoriske oplysninger, læseligt og uden hensyn til forøgelsen af pakningens størrelse eller forøgelsen af miljøbelastningen. Ændring 10 blev også forkastet, eftersom den i en betragtning foreslår, at miljøbelastningen skal være et kriterium for fastlæggelsen af nye obligatoriske oplysninger, men dette svarer ikke til bestemmelsen i den dispositive del af teksten.

15) *Kategorier af oplysninger*

Rådet fandt det vigtigt at oplyse forbrugerne ved hjælp af mærkning vedrørende sundhedsrisici som følge af overdreven indtagelse, indtagelse efter sidste anvendelsesdato osv.; ændring 73, der udelukker den mulighed, blev forkastet.

16) *Obligatoriske oplysninger*

Kriterier for at fastlægge obligatoriske oplysninger: i overensstemmelse med Kommissionens forslag mener Rådet, at forbrugernes behov for oplysninger er det afgørende kriterium for at gøre oplysninger obligatoriske. Ændring 75 blev forkastet.

— Ingredienser: den henvisning til bilaget, der indføres med ændring 94, er ikke nødvendig og kan give problemer, hvis forordningen ændres, eller hvis der vedtages relevante bestemmelser i en anden retsakt.

— Mængde: det er klart, at »nettomængden« betyder mængden af fødevaren, når den er anbragt i emballagen; der er ikke behov for yderligere forklaringer; ændring 95 blev forkastet.

- Væskemængde: ændring 139 indfører en henvisning til en lovgivningsmæssig retsakt, der ikke synes vigtig for tekstens klarhed.
- Mål og vægt (artikel 11): i ændring 106 indfører Europa-Parlamentet en henvisning til en specifik retsakt, der skal være overholdt; denne ene henvisning kan give indtryk af, at al anden lovgivning falder uden for anvendelsesområdet for artikel 11, hvilket ville være et ukorrekt budskab.
- Anbringelse: Europa-Parlamentet fjernede muligheden for at sætte oplysningerne på en etiket fastgjort på emballagen; Rådet gik ind for fleksibilitet og bibeholdt den mulighed; ændring 107 blev forkastet.

17) Ingrediensliste— næringsdeklaration

Undtagelser fra næringsdeklarationen: med ændring 30 indførte Europa-Parlamentet i en betragtning et yderligere eksempel på omstændigheder, under hvilke en fødevare er undtaget fra næringsdeklarationen. Rådet følte ikke behov for i en betragtning at gentage de tilfælde af undtagelser, der er nævnt i bilag V.

For Rådet bør de obligatoriske elementer i den obligatoriske næringsdeklaration være energi, fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrater, sukkerarter, protein og salt. Rådet kunne derfor ikke acceptere ændring 144, 152 og 319.

Rådet kan heller ikke tilslutte sig ændring 146 (første del); Rådet finder oplysningerne om kolesterol ubrugelige og vildledende for forbrugeren, fordi det indtagne kolesterol ikke har nogen direkte forbindelse med kolesterolniveauet i det menneskelige legeme.

Rådet mener, at hvis listen over vitaminer er ufuldstændig, er det bilag XIII, der skal suppleres. Ændring 146 (anden del) kunne ikke accepteres.

Rådet kræver, at indholdet af den obligatoriske næringsdeklaration optræder i samme synsfelt på emballagen - foran på emballagen eller andre steder. Dette vil sikre, at forbrugeren har umiddelbar adgang til fuldstændige oplysninger, ikke kun til fødevarens negative eller positive kvaliteter. Desuden vil Rådet tillade, at specifikke dele af oplysningerne frivilligt kan gentages hvor som helst på emballagen. Rådet kunne derfor ikke acceptere ændring 161 og 313.

Præsentation af energiindholdet: efter Rådets mening bør forbrugeren så vidt muligt have så mange oplysninger om fødevaren som muligt ved første øjekast. Forbrugeren skal ikke have delvise og fordrejede oplysninger på fødevaren. Rådet kunne derfor ikke tilslutte sig idéen om at fremhæve oplysninger om et element på bekostning af andre og forkastede ændring 158, 159 og 162.

Den supplerende formulering, der kræves i ændring 151, er ikke streng og kræver under alle omstændigheder en oplysningskampagne, der sættes ind i sammenhængen. På den anden side vil der, hvis oplysningskampagnen bliver korrekt gennemført, ikke være behov for en sådan lang formulering på hver etiket.

Oplysninger givet på et frivilligt grundlag: Rådet mener, at selv når oplysningerne gives på et frivilligt grundlag, skal de opfylde de retlige krav i afsnit 2 og 3 i kapitel IV i forordningen. Rådet kunne derfor ikke acceptere udeladelsen af artikel 35, stk. 1, og forkastede ændring 169. Ændring 170 (anden del) er vanskelig at gennemføre og måtte forkastes af Rådet: hvem ville være ansvarlig for at gøre oplysningerne offentligt tilgængelige?

Glasflasker med en uudslettelig mærkning beregnet til genbrug: Rådet mente, at de næringsmæssige behov er vigtige. Ændring 124 og 223 blev forkastet.

Med hensyn til definitionen af små pakker i forhold til de obligatoriske oplysninger accepterede Rådet ikke ændring 125 og holdt sig på linje med Kommissionen: Rådet definerer en lille pakke som en pakke, hvis største overflade har et areal på mindre end 10 cm², og det kræver færre oplysninger end Europa-Parlamentet.

Med hensyn til definitionen af små pakker, der er fritaget fra kravet om obligatorisk næringsdeklaration, holdt Rådet sig til Kommissionens forslag: en lille pakke er en pakke, hvis største overflade har et areal på mindre end 25 cm², og der kræves ikke en gang energiværdier på disse pakker. Ændring 219 blev forkastet.

Beregning af energi- og næringsværdier: ifølge ændring 340 (første del) skal de deklarerede værdier fastsættes på datoen for mindste holdbarhed. Rådet så ingen grund til at specificere en sådan frist.

18) Mærkningskrav i særlig lovgivning

Europa-Parlamentet indførte ændringer, der kræver, at Kommissionen offentliggør en liste med mærkningskrav i særlig EU-lovgivning, der finder anvendelse på særlige fødevarer. Under hensyn til det forhold, at offentligheden har adgang til databaser (f.eks. på internettet) med gældende lovgivning, mener Rådet, at det vil være en unødvendig ekstra byrde at udarbejde en sådan liste, der vil skulle ajourføres hele tiden. Rådet kunne derfor ikke acceptere ændring 15 og 41.

I ændring 42 anmodede Europa-Parlamentet Kommissionen om at bekræfte, at de specifikke krav overholder dette udkast til forordning. Rådet kan anerkende værdien af en sådan bekræftelse, men eftersom der ikke er nogen budgetforpligtelse i dette udkast til forordning med dette formål, er denne retsakt ikke det rette sted at pålægge Kommissionen en ekstra byrde. Rådet kunne ikke acceptere ændring 42.

19) Navn på etiketten

For Rådet skal den person, der identificeres på etiketten, være den person, der er ansvarlig for oplysningerne om fødevaren. Rådet overvejede spørgsmålet om plads på etiketterne og kunne derfor ikke acceptere ændring 100 og dens liste over personer, der skal identificeres.

20) Formuleringen »pr. portion«

Europa-Parlamentet kræver formuleringen »pr. portion« i næringsdeklarationen ud over formuleringen pr. 100 g eller pr. 100 ml (ændring 313) og lod derfor artikel 32, stk. 1, i Kommissionens forslag udgå, hvor formuleringen pr. portion var med blot som en mulighed (ændring 153). Rådet tillader formuleringen »pr. portion« for at supplere formuleringen pr. 100 g eller pr. 100 ml, den eneste formulering, der gør det muligt at sammenligne produkterne. Begge ændringer blev forkastet.

21) Andre formulerings- og præsentationsmåder

Rådet giver ledere af fødevarevirksomheder mulighed for at anvende andre formulerings- eller præsentationsmåder og finder ændring 11 og 102 for restriktive.

Rådet kunne ikke acceptere udeladelsen af artikel 34, stk. 1, 2 og 3, i Kommissionens forslag om præsentationsmåder og forkastede dermed ændring 316.

22) Undtagelser for mikrovirksomheder

Flertallet af ledere af fødevarevirksomheder, der markedsfører deres produkter på det europæiske marked, er små og mellemstore virksomheder. Hvis mikrovirksomheder fritages fra forpligtelserne i udkastet til forordning, vil det betyde, at en betydelig del af produkterne på EU-markedet vil blive fritaget fra at give vigtige oplysninger. Rådet kunne ikke acceptere ændring 104 og 221.

23) Gennemførelsesbeføjelser og delegerede retsakter

Europa-Parlamentet og Rådet har forskellige holdninger til delegationen af lovgivningsmæssige beføjelser til Kommissionen navnlig vedrørende artikel 13, stk. 3 (ændring 108), artikel 26, stk. 2, og artikel 30, stk. 4 (ændring 338 og 341 (anden del)), artikel 29, stk. 4 (ændring 146 (tredje del)), artikel 35, stk. 6 (ændring 174).

24) *Vegetarianisme*

Med hensyn til ændring 175 forekom det for tidligt i en retsakt at indføre to begreber, der ikke er defineret på EU-plan eller internationalt, og som der hersker for meget usikkerhed om. Rådet forkastede denne ændring.

25) *Dato for mindste holdbarhed og sidste anvendelsesdato*

Europa-Parlamentet foreslog en definition af »sidste anvendelsesdato« (artikel 2). I stedet for at indsætte en definition foretrak Rådet at bevare forklaringen i artikel 24, stk. 1. Ændring 61 blev forkastet.

På listen over obligatoriske oplysninger (artikel 9) er forklaringen i ændring 96 vedrørende sidste anvendelsesdato tilstrækkeligt dækket af artikel 25. Ændringen blev forkastet.

Europa-Parlamentet valgte med mindre ændringer at flytte teksten til bilag IX til den dispositive del af udkastet til forordning. Rådet kunne ikke se nogen fordele med hensyn til tekstens klarhed ved at følge den linje. Ændring 141 og 241 blev anset for at være overflødige og blev derfor ikke accepteret.

26) *Høring af aktører i forbindelse med den nationale procedure for underretning om foranstaltninger*

Europa-Parlamentet ønsker bestemmelser om en formel procedure for underretning for alle aktører i overensstemmelse med direktiv 98/34/EF. Rådet mener i overensstemmelse med Kommissionens forslag, at en afgørelse om behovet for at høre aktørerne bør træffes fra sag til sag og på en uformel måde. Ændring 186 og 187 blev forkastet.

27) *Bilag*

— *Isomaltulose og D-tagatose*: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har endnu ikke afgivet udtalelse om disse to produkter; Rådet fandt det for tidligt at foregribe de videnskabelige resultater ved allerede at medtage produkterne i teksten - ændring 197 blev forkastet

— *Mælkeprotein*: den formel, der fastsættes i Kommissionens forslag, giver en gennemsnitsværdi for proteinindholdet i alle produkter; hvis en anden formel gives for hvert specifikt tilfælde, vil beregningen blive for kompleks og vanskelig. Rådet holdt sig til Kommissionens forslag og forkastede ændring 198.

— *Spiseligt bladguld*: unødvendig definition, da begrebet ikke anvendes i Rådets holdning. Ændring 199 blev ikke accepteret.

— *Emballagens forside*: unødvendig definition, da begrebet ikke anvendes i Rådets holdning. Ændring 200 blev ikke accepteret.

— *Kødprodukter, hvor der ved slagtingen af dyret er anvendt særlige metoder*: Rådet agtede ikke at vedtage en særlig mærkning for dette kød. Ændring 205 blev ikke accepteret.

— *Sødestoffer*: Rådet krævede ikke, at fødevarens navn optræder i det primære synsfelt. Rådet fandt det desuden ikke vigtigt at mærke sødestoffer i det primære synsfelt. Ændring 317 blev forkastet.

— *Phenylalanin* er den videnskabeligt korrekte term for det stof, der kan skabe uheldige sundhedsproblemer hos mennesker. Rådet så ingen grund til at erstatte den term, der er brugt og fastsat i forordning (EF) nr. 1333/2008. Ændring 206 blev forkastet.

— *Mærkning af tilsætningsstoffer*: tilsætningsstoffer er allerede medtaget på ingredienslisten; kravet i ændring 275 ville føre til dobbelt mærkning.

— *Okse- eller svinproteiner anvendt i produktionen af kyllingeprodukter*: selv om oplysningen kan være af stor betydning, navnlig for personer, hvis spisevaner er fastlagt ud fra religiøse overvejelser, mente Rådet ikke, at der er behov for dobbelt mærkning, eftersom okse og svin fremgår af ingredienslisten; ændring 207 blev forkastet.

- **Krydderier:** begrebet krydderier er så bredt og så vagt, at det f.eks. kan omfatte salatdressinger, som Rådet ikke ønsker at fritage fra at have den obligatoriske næringsdeklaration; ændring 212 blev forkastet.
- **Traditionelle og nye sukkerarter og melarter:** Rådet mente, at disse produkter bør have den relevante fødevareinformation; ændring 213 og 214 blev forkastet.
- **Gaveemballage, blandede flerstykspakker, sortimenter** vil formentlig indeholde fødevarer med de sædvanlige næringsstoffer, som forbrugeren skal oplyses om; konfekturvarer og sukker- og chokoladefigurer bør ikke fritages, eftersom sukker og chokolade ikke er fritaget; ændring 218 blev forkastet.
- **Fødevarer på under 5 g/ml:** ifølge Rådets holdning er de for færdigpakkede fødevarers vedkommende generelt dækket af 18. led; for ikke-færdigpakkede fødevarers vedkommende skal de reguleres af medlemsstaterne; ændring 222 blev forkastet.
- **Genindfrosset, optøet:** de to termer tilføjes til hvad der blot er en liste med eksempler; de behøver ikke at blive opført for at blive anset for at optræde på listen; tilføjelsen er uvedkommende; ændring 225 blev ikke accepteret.
- **Tilsatte ingredienser af anden animalsk oprindelse eller tilsat vand angivet sammen med fødewarens navn:** angivelse af sådanne ingredienser på ingredienslisten er obligatorisk; at angive dem yderligere sammen med fødewarens navn vil føre til dobbelt mærkning, hvilket ikke vil forenkle eller tydeliggøre etiketternes læselighed og være en ekstra byrde for lederne af fødewarevirksomheder, uden at der er nogen relevant fordel for forbrugeren; ændring 226, 227 og 228 blev forkastet.
- **Pølsetarme:** kunstarme skal mærkes i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, litra j), i Rådets holdning; dyretarme udgør typisk et område med frivillig information: begge arme er sikre, og det vil være uretfærdigt at straffe en form for arme i forhold til en anden, eftersom collagentarme også kommer fra naturlige kilder; producenter, der ønsker at fremme arme, der stammer fra klovbærende dyrs tarmkanal, kan gøre det frivilligt; ændring 229 blev forkastet.
- **Krydderi- og krydderurtblandinger:** hvis dette begreb er et synonym for blandinger, er det overflødig; hvis det betyder en blanding af krydderier og urter tilsat andre ingredienser, er dets plads ikke i denne rubrik i denne tabel. Ændring 231 blev forkastet.
- **Oliefedt-oprindelse:** Rådet havde noteret sig, at mere detaljerede oplysninger end olie/fedts animalske/vegetabilske oprindelse vil betyde yderligere omkostninger for lederne af fødewarevirksomheder og vil ikke være berettiget i betragtning af styrkelsen af næringsoplysningerne. Ændring 263 og 279 blev forkastet.
- **Hærdet:** hvis oplysningerne allerede findes gennem andre kilder, er der ingen grund til at gentage dem. Rådet fastholdt Kommissionens forslag og forkastede ændring 232.
- **Stivelse:** alle typer stivelse er dækket af Rådets holdning; Rådet kunne ikke se nogen fordele ved yderligere at specificere undertyperne af stivelse; denne ændring 234 er formålsløs og blev forkastet.
- **Fødewarefarvning:** dette er en generel kategori, der kan omfatte forskellige typer ingredienser; det må foretrækkes at specificere ingredienserne og ikke inddrage dem i en overordnet kategori, hvilket vil reducere oplysningerne til forbrugerne; ændring 235 blev forkastet.

- Maskinsepareret kød: Rådet valgte et koncept, der indbefatter begge processer til maskinseparation af kød under hensyn til, at når processerne er blevet foretaget, er det umuligt at skelne mellem dem. Da Rådet traf sin beslutning, forelå *Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om behovet for og anvendelsen af maskinsepareret kød i Den Europæiske Union i fremtiden, herunder politikken for oplysning af forbrugerne* ⁽¹⁾ endnu ikke. Rådet kunne ikke acceptere ændring 236.
- Enzymer og celluloseekstrakt: er begge ikke-funktionelle kategorier, der ikke har deres plads på listen i bilag V i Rådets holdning; mærkningen af enzymer er reguleret i forordning (EF) nr. 1332/2008 ⁽²⁾; celluloseekstrakt, der bruges i fødevarer som et tilsætningsstof, er reguleret af forordning (EF) nr. 1333/2008 ⁽³⁾; derfor blev ændring 237 og 307 forkastet.
- Sælges stykvis eller afvejes: normalt vil fødevarer, der sælges i køberens nærværelse, være ikke-færdigpakkede fødevarer, men ikke nødvendigvis; der er ingen fordel ved en eventuel begrænsning i denne bestemmelses anvendelsesområde; ændring 238 blev forkastet.
- Andre undtagelser: bestemmelsen er overflødig; ændring 239 blev forkastet.
- Referenceindtag: det fremgår klart af sammenhængen, at værdierne for referenceindtagene er »daglige«; ændringen er unødvendig. Ændring 242 blev forkastet.
- Oplysninger i kJ: de lovfæstede måleenheder, der skal bruges for at udtrykke energimængder, er fastlagt i direktiv 80/181/EØF; Punkt 1.2.3 i bilaget fastslår, at energimængde skal udtrykkes i joule; derfor er angivelse af energi i kJ i forbindelse med fødevaremærkning en juridisk forpligtelse; ændring 246 og 248 blev forkastet.

En række ændringer er ikke afspejlet i Rådets holdning, fordi de anses for at være unødvendige og/eller i konflikt med den. Navnlig:

blev ændring 2, 3, 8, 9, 27, 29, 43, 46, 55, 60, 70, 92, 123, 126, 132, 133, 137, 143, 168, 201, 208, 299 forkastet på grund af deres primært sproglige karakter eller manglen af nogen væsentlig ændring i tekstens mening.

IV. KONKLUSION

Rådet mener, at dets førstebehandlingsholdning udgør en fair balance mellem opnåelsen af et højt niveau for beskyttelsen af forbrugernes sundhed og interesser og behovet for at beskytte producenternes legitime interesser og at beskytte produktionen af kvalitetsprodukter, samtidig med at varernes fri bevægelighed sikres.

Rådet ser frem til konstruktive drøftelser med Europa-Parlamentet under andenbehandlingen med henblik på snarest at få vedtaget forordningen.

⁽¹⁾ 17547/10.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 af 16. december 2008 om fødevareenzymer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 7).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilsætningsstoffer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16).

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA